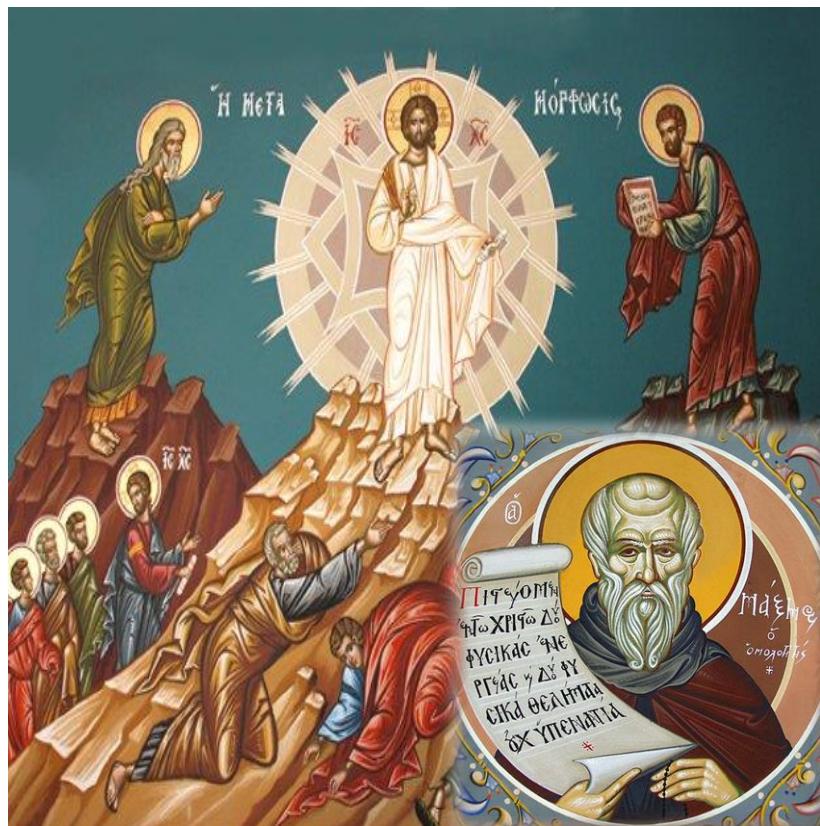

ΤΗ ΙΓ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ
2023.

ΚΥΡΙΑΚΗ Ι' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Ἡχος α'.
Μνήμη τοῦ ὄσιου Πατρὸς ἡμῶν
Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ καὶ Ἡ
ἀπόδοσις τῆς Ἱερτῆς.

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ.

**Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν
αἰώνων.**

Ἄμην.

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.**

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.**

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ
καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

Ψαλμὸς 103.

**Εύλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον. Κύριε
ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα,
ἔξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω**

ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον,
ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν·
ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ, ὁ
τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων·
ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα
καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς
φλόγα.

ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν
αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος.

ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον
αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὄρέων στήσονται ὕδατα·
ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ
φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
ἀναβαίνουσιν ὅρη καὶ καταβαίνουσι
πεδία εἰς τὸν τόπον ὃν ἐθεμελίωσας

αύτά·

ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ
ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
ὁ ἔξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνὰ
μέσον τῶν ὄρέων διελεύσονται ὕδατα·
ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ,
προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν·
ἐπ’ αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ
κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν
δώσουσι φωνήν.

ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ
καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ
γῆ.

ὁ ἔξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ
χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ
ἔξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς·
καὶ οἶνος εὔφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου
τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ
ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ
κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἣς ἐφύτευσας.
ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ
ἐρωδιοῦ ἡ οἰκία ἡγεῖται αὐτῶν.
ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα
καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος
ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ
διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ
δρυμοῦ.

σκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ

ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ
εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

ἔξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον
αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἔργασίαν αὐτοῦ ἔως
ἐσπέρας.

ώς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε·
πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ
γῆ τῆς κτίσεώς σου.

αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ
εὔρυχωρος, ἐκεῖ ἐρπετά, ὡν οὐκ ἔστιν
ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων·
ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων
οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν
τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον, **δόντος σου**
αὐτοῖς συλλέξουσιν.

ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα
πλησθήσονται χρηστότητος.

ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον
ταραχθήσονται· ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα
αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν
αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

ἔξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ
κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ
πρόσωπον τῆς γῆς.

ἢτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας,
εύφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις
αὐτοῦ·

ὸ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν
τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὄρέων καὶ

καπνίζονται.
 ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ
 Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω·
 ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἔγὼ δὲ
 εὔφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
 ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ
 ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.
 εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Οἱ λιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου
 σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
 Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα
 ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.
Δόξα ... Καὶ νῦν ...
Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα.
Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').
Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ο διάκονος:

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ
 τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ
 Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ
 σύμπαντος κόσμου, εὔσταθείας τῶν
 ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς
 τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου,
καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας,
καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ
όρθιοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τοῦ πατρός καὶ
Ἄρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ
τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ
τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τοῦ εὔσεβοῦς ἡμῶν
Ἐθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας
ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν Θάλασσαν
καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τῆς πόλεως (**Μονῆς,**
Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ
χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ εὐκρασίας ἀέρων,
εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ
καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ πλεόντων,
όδοιπορούντων, νοσούντων,
καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς
σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ
ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ
χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου,
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων
τῶν Ἅγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς
καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

"Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ψαλμὸς ρμ' (140).

. Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ,
εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου,
Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ,
εἰσάκουσόν μου πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς
δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι μὲ πρὸς
σὲ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

ό β' χορός.

- Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς
θυμίαμα ἐνώπιόν σου ἔπαρσις τῶν
χειρῶν μου θυσία ἐσπερινὴ εἰσάκουσόν
μου, Κύριε.

Θοῦ, Κύριε, φυλακήν τῷ στόματί μου, καὶ
θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου.
Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους
πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις
ἐν ἀμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν
ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν
ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει
με, ἔλαιον δὲ ἀμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω
τὴν κεφαλήν μου.

“Οτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς
εὔδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἔχόμενα
πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἄκούσονται τὰ ὥρματά μου, ὅτι
ἡδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ¹
τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὄστᾶ αὐτῶν
παρὰ τὸν ἄδην.

“Οτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὄφθαλμοὶ¹
μου ἐπὶ σοὶ ἥλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν

ψυχήν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἵς
συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων
τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ
ἀμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἔως ἂν
παρέλθω.

Ψαλμὸς 141.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ
μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου,
τὴν θλῖψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ
ἀπαγγελῶ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἔξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου,
καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἢ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν
παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιά, καὶ ἐπέβλεπον,
καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ
ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἴπα· Σὺ εἶ ἡ
ἔλπις μου, μερίς μου εἶ ἐν γῇ ζώντων.

Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι
ἐταπεινώθην σφόδρα.

Ῥῦσαι με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι
ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν
μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὄνόματί
σου.

Ὕχος α'.

Τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν εὔχάς, πρόσδεξαι
 Ὅγιε Κύριε, καὶ παράσχου ἡμῖν, ἄφεσιν
 ἀμαρτιῶν, ὅτι μόνος εἶ ὁ δείξας, ἐν
 κόσμῳ τὴν ἀνάστασιν.

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἔως οὐ
 ἀνταποδῷς μοι.

Ὕχος α'.

Κυκλώσατε λαοὶ Σιών, καὶ περιλάβετε
 αὐτήν, καὶ δότε δόξαν ἐν αὐτῇ, τῷ
 ἀναστάντι ἐκ νεκρῶν· ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ
 Θεὸς ἡμῶν, ὁ λυτρωσάμενος ἡμᾶς, ἐκ
 τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν.

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε,
 Κύριε εἰσάκουσον τῆς **Ὕχος α'**.

Δεῦτε λαοὶ ὑμνήσωμεν, καὶ
 προσκυνήσωμεν Χριστόν, δοξάζοντες
 αὐτοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν· ὅτι
 αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ τῆς
 πλάνης τοῦ ἔχθροῦ, τὸν κόσμον
 λυτρωσάμενος.

“Ετερο Ἀνατολικό. Ὕχος α’.

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὕτα σου προσέχοντα
 εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Εύφρανθητε οὐρανοί, σαλπίσατε τὰ
 θεμέλια τῆς γῆς, βοήσατε τὰ ὅρη
 εύφροσύνην· ἵδοὺ γὰρ ὁ Ἐμμανουὴλ τὰς
 ἀμαρτίας ἡμῶν, τῷ Σταυρῷ προσήλωσε,
 καὶ ζωὴν ὁ διδούς, θάνατον ἐνέκρωσε,
 τὸν Ἀδὰμ ἀναστήσας, ὡς φιλάνθρωπος.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε,
Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ
ἰλασμός ἔστιν.

**Στιχηρὰ τῆς Ἔορτῆς Ἡχος δ' Κοσμᾶ
Μοναχοῦ.**

Πρὸ τοῦ σοῦ Σταυροῦ Κύριε, ὅρος
οὐρανὸν ἐμιμεῖτο, νεφέλη ὡς σκηνὴ
ἐφηπλοῦτο. Σοῦ μεταμορφουμένου, ὑπὸ¹
Πατρὸς δὲ μαρτυρουμένου, παρῆν ὁ
Πέτρος σὺν Ἰακώβῳ καὶ Ἰωάννῃ, ὡς
μέλλοντες συνεῖναι σοι, καὶ ἐν τῷ καιρῷ
τῆς παραδόσεώς σου, ἵνα θεωρήσαντες
τὰ θαυμάσιά σου, μὴ δειλιάσωσι τὰ
παθήματά σου, ἢ προσκυνῆσαι ἡμᾶς, ἐν
εἰρήνῃ καταξίωσον, διὰ τὸ μέγα σου
ἔλεος.

Στίχ. Ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου
ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχή
μου εἰς τὸν λόγον σου, ἥλπισεν ἡ ψυχή
μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

**Στιχηρὰ τῆς Ἔορτῆς Ἡχος δ' Κοσμᾶ
Μοναχοῦ.**

Πρὸ τοῦ σοῦ Σταυροῦ Κύριε, ὅρος
οὐρανὸν ἐμιμεῖτο, νεφέλη ὡς σκηνὴ
ἐφηπλοῦτο. Σοῦ μεταμορφουμένου, ὑπὸ¹
Πατρὸς δὲ μαρτυρουμένου, παρῆν ὁ
Πέτρος σὺν Ἰακώβῳ καὶ Ἰωάννῃ, ὡς
μέλλοντες συνεῖναι σοι, καὶ ἐν τῷ καιρῷ
τῆς παραδόσεώς σου, ἵνα θεωρήσαντες
τὰ θαυμάσιά σου, μὴ δειλιάσωσι τὰ
παθήματά σου, ἢ προσκυνῆσαι ἡμᾶς, ἐν

είρήνη καταξίωσον, διὰ τὸ μέγα σου
ἔλεος.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωῖας μέχρι
νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωῖας ἐλπισάτω
Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

„Ηχος δ'.

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, παραλαβὼν
τοὺς Μαθητὰς εἰς ὄρος ὑψηλόν,
μετεμορφώθης ἔμπροσθεν αὐτῶν, ἀκτῖσι
δυνάμεως καταυγάζων αὐτούς, ἐνθεν
φιλανθρωπίᾳ, ἐκεῖθεν ἔξουσίᾳ, δεῖξαι
βουλόμενος τῆς Ἀναστάσεως τὴν
λαμπρότητα, ἥς καὶ ἡμᾶς ὁ Θεός, ἐν
είρήνῃ καταξίωσον, ὡς ἐλεήμων καὶ
φιλάνθρωπος.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ
πολλὴ παρ' αὐτῷ, λύτρωσις καὶ αὐτὸς
λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν
ἀνομιῶν αὐτοῦ.

„Ηχος δ'.

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, παραλαβὼν
τοὺς Μαθητὰς εἰς ὄρος ὑψηλόν,
μετεμορφώθης ἔμπροσθεν αὐτῶν, ἀκτῖσι
δυνάμεως καταυγάζων αὐτούς, ἐνθεν
φιλανθρωπίᾳ, ἐκεῖθεν ἔξουσίᾳ, δεῖξαι
βουλόμενος τῆς Ἀναστάσεως τὴν
λαμπρότητα, ἥς καὶ ἡμᾶς ὁ Θεός, ἐν
είρήνῃ καταξίωσον, ὡς ἐλεήμων καὶ
φιλάνθρωπος.

Ψαλμὸς 116.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη,
ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ὕχος δ'.

Εἰς ὅρος ὑψηλὸν μεταμορφωθεὶς ὁ
Σωτήρ, τοὺς κορυφαίους ἔχων τῶν
Μαθητῶν, ἐνδόξως ἐξέλαμψας, δηλῶν,
ὅτι οἱ τῷ ὕψει τῶν ἀρετῶν
διαπρέψαντες, καὶ τῆς ἐνθέου δόξης
ἀξιωθήσονται. Συλλαλοῦντες δὲ τῷ
Χριστῷ, Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας ἐδείκνυον,
ὅτι ζώντων καὶ νεκρῶν κυριεύει, καὶ ὁ
πάλαι διὰ νόμου, καὶ Προφητῶν λαλήσας
ὑπῆρχε Θεός, ὡς καὶ φωνὴ τοῦ Πατρός, ἐκ
νεφέλης φωτεινῆς, ἐμαρτύρει λέγουσα·
Αὔτοῦ ἀκούετε, τοῦ διὰ Σταυροῦ τόν,
Ἄδην σκυλεύσαντος, καὶ νεκροῖς
δωρουμένου, ζωήν τὴν αἰώνιον.

Στίχ. "Οτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ
ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου
μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὕχος δ'.

"Ορος τὸ ποτὲ ζοφῶδες καὶ καπνῶδες,
νῦν τίμιον καὶ ἄγιόν ἐστιν, ἐν ᾧ οἱ πόδες
σου ἔστησαν Κύριε· πρὸ αἰώνων γὰρ
κεκαλυμμένον μυστήριον, ἐπ' ἐσχάτων
ἐφανέρωσεν ἡ φρικτή σου
Μεταμόρφωσις, Πέτρῳ Ιωάννῃ καὶ
Ιακώβῳ, οἵτινες τὴν ἀκτῖνα τοῦ
προσώπου σου μὴ φέροντες, καὶ τὴν
λαμπρότητα τῶν χιτώνων σου, ἐπὶ¹
πρόσωπον, εἰς γῆν κατεβαρύνοντο, οἵ καὶ

τῇ ἐκστάσει συνεχόμενοι, ἐθαύμαζον
 βλέποντες, Μωϋσῆν καὶ Ἡλίαν
 συλλαλοῦντάς σοι τὰ μέλλοντα
 συμβαίνειν σοι, καὶ φωνὴ ἐκ τοῦ Πατρός,
 ἐμαρτύρει λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ Γιός
 μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εύδόκησα, αὐτοῦ
 ἀκούετε, ὃς τις καὶ δωρεῖται τῷ κόσμῳ τὸ
 μέγα ἔλεος.

**Δόξα ... Δοξαστικὸν Ἡχος πλ. β'
 Ἀνατολίου.**

Προτυπῶν τὴν Ἀνάστασιν τὴν σήν,
 Χριστὲ ὁ Θεός, τότε παραλαμβάνεις τοὺς
 τρεῖς σου μαθητάς, Πέτρον καὶ Ἰάκωβον
 καὶ Ἰωάννην, ἐν τῷ Θαβὼρ ἀνελθών. Σοῦ
 δὲ Σωτήρ μεταμορφουμένου, τὸ
 Θαβώριον ὄρος φωτὶ ἐσκέπετο. Οἱ
 Μαθηταί σου Λόγε, ἔρριψαν ἑαυτοὺς ἐν
 τῷ ἐδάφει τῆς γῆς, μὴ φέροντες ὄρᾶν,
 τὴν ἀθέατον μορφήν, Ἀγγελοι διηκόνουν
 φόβῳ καὶ τρόμῳ, οὐρανοὶ ἔφριξαν, γῆ
 ἐτρόμαξεν, ὄρῶντες ἐπὶ γῆς, τῆς δόξης
 τὸν Κύριον.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον Ἡχος α.

Τὴν παγκόσμιον δόξαν, τὴν ἐξ
 ἀνθρώπων σπαρεῖσαν, καὶ τὸν Δεσπότην
 τεκοῦσαν, τὴν ἐπουράνιον πύλην,
 ὑμνήσωμεν Μαρίαν τὴν Παρθένον, τῶν
 Ἀσωμάτων τὸ ἄσμα, καὶ τῶν πιστῶν τὸ
 ἐγκαλλώπισμα· αὕτη γὰρ ἀνεδείχθη
 οὐρανός, καὶ ναὸς τῆς Θεότητος· αὕτη τὸ
 μεσότοιχον τῆς ἔχθρας καθελοῦσα,

είρήνην ἀντεισῆξε, καὶ τὸ Βασίλειον
ἡνέωξε. Ταύτην οὖν κατέχοντες, τῆς
πίστεως τὴν ἄγκυραν, ὑπέρμαχον ἔχομεν,
τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Κύριον. Θαρσείτω
τοίνυν, θαρσείτω λαὸς τοῦ Θεοῦ· καὶ γάρ
αὐτὸς πολεμήσει τοὺς ἔχθρούς, ὡς
παντοδύναμος.

Εἴσοδος.

Σοφία' Ορθοί !

**Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου
Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος,
Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου
δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν
Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἄγιον Πνεῦμα Θεόν.
Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι
φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς,
Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.**

Ἐσπέρας προκείμενον.
Τῷ Σαββάτῳ Ἐσπέρας. Ἡχος β'.
**Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, εὔπρέπειαν
ἐνεδύσατο.**

**Στίχος. Ενεδύσατο Κύριος δύναμιν, καὶ
περιεζώσατο.**

**Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, εύπρέπειαν
ἐνεδύσατο.**

**Στίχος. Καὶ γάρ ἐστερέωσε τὴν
οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.**

**Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, εύπρέπειαν
ἐνεδύσατο.**

Ο διάκονος:

- **Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης της ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.**
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
 - Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
 - Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
 - **·Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - "Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - "Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - "Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὄρθιοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (**κώμῃ, πόλει**) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν,

έπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.

- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**
- "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας Ἑκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὔσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὄρθιοδόξων.
- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**
 - "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ)**

"Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ό Προεστώς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἄμήν.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
Εύλογητὸς εῖ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἄμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εύλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εύλογητὸς εῖ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εύλογητὸς εῖ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς
δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ
ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἴνος, σοὶ πρέπει ὑμνος, σοὶ
δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἄγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

΄Αμήν.

΄Ο διάκονος:

- **Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν**
ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
 - **Κύριε ἔλέησον.**
 - **Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἔλέησον καὶ**
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.
 - **Κύριε ἔλέησον.**
 - **Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἄγίαν,**
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἴτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν,**
φύλακα των ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων
ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἴτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**

- **Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν,**
παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ,**
παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι,**
παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Χριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν,**
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,**
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.
 - **Σοὶ Κύριε.**
- “Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**
- ‘Ο Χορός: Άμήν.**

**Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.
Σοί, Κύριε.**

**Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς
καὶ καταβὰς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν
ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου
καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ
φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ
δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλάς, τοὺς δὲ
αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἔξ
ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ
τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν
ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς
διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν
παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν
νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἔχθροῦ, ἀπὸ πάσης
ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ
διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων
πονηρῶν.**

**Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου
εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

**Εἰς τὸν στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρὰ. Τὸ
Ἀναστάσιμον. Ἡχος α'.**

Τῷ πάθει σου, Χριστέ, παθῶν

ἡλευθερώθημεν, καὶ τῇ ἀναστάσει σου
ἐκ φθορᾶς ἐλυτρώθημεν· Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. **Ο Κύριος ἐβασίλευσεν,
εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο ὁ
Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.**

Ἄγαλλιάσθω ἡ κτίσις, οὐρανοὶ
εύφραινέσθωσαν, χεῖρας κροτείτω τὰ
ἔθνη μετ' εύφροσύνης· Χριστὸς γὰρ ὁ
Σωτὴρ ἡμῶν, τῷ Σταυρῷ προσήλωσε τὰς
ἀμαρτίας ἡμῶν, καὶ τὸν θάνατον
νεκρώσας, ζωὴν ἡμῖν ἐδωρήσατο,
πεπτωκότα τὸν ἄδαμ παγγενῆ
ἀναστήσας, ὡς φιλάνθρωπος.

Στίχ. **Καὶ γὰρ ἐστερέωσεν τὴν
οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται
Βασιλεὺς ὑπάρχων οὐρανοῦ καὶ γῆς,
Ἄκατάληπτε, ἐκῶν ἐσταύρωσαι διὰ
φιλανθρωπίαν·”Ον ὁ ἄδης συναντήσας
κάτωθεν ἐπικράνθη, καὶ δικαίων ψυχαὶ
δεξάμεναι, ἡγαλλιάσαντο· ἄδαμ δὲ ἵδων
σε τὸν Κτίστην ἐν τοῖς καταχθονίοις
ἀνέστη.”Ω τοῦ θαύματος! πῶς θανάτου
ἐγεύσατο ἡ τῶν ἀπάντων ζωὴ; ἀλλ’ ἡ ὡς
ἡβουλήθη, κόσμον φωτίσαι,
κραυγάζοντα καὶ λέγοντα· Ο ἀναστὰς ἐκ
τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.**

Στίχ. **Τῷ οἶκῳ σου πρέπει ἀγίασμα,
Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.**

Γυναῖκες μυροφόροι μύρα φέρουσαι,
 μετὰ σπουδῆς καὶ ὄδυρμοῦ τὸν τάφον
 σου κατέλαβον, καὶ μὴ εὔροῦσαι τὸ
 ἄχραντον Σῶμά σου, παρὰ δὲ τοῦ
 Ἀγγέλου μαθοῦσαι τὸ καινόν, καὶ
 παράδοξον θαῦμα, τοῖς Ἀποστόλοις
 ἔλεγον· Ἄνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ
 κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

**Δόξα ... Καὶ νῦν ... Δοξαστικὸν Ἡχος
 πλ. β'.**

Πέτρῳ καὶ Ἱακώβῳ καί, Ἰωάννῃ, τοῖς
 προκρίτοις μαθηταῖς σου Κύριε, σήμερον
 ὑπέδειξας ἐν τῷ ὅρει τῷ Θαβώρ, τὴν
 δόξαν τῆς θεϊκῆς σου μορφῆς· ἔβλεπον
 γὰρ τὰ ἴματιά σου, ἀστράψαντα ὡς τὸ
 φῶς καὶ τὸ πρόσωπόν σου ὑπὲρ τὸν
 ἥλιον καὶ μὴ φέροντες ὄρᾶν τὸ ἄστεκτον
 τῆς σῆς ἐλλάμψεως, εἰς γῆν κατέπιπτον,
 μηδόλως ἀτενίσαι ισχύοντες. Φωνῆς γὰρ
 ἥκουον μαρτυρούσης ἄνωθεν· Οὗτός
 ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ὁ ἐλθὼν εἰς
 τὸν κόσμον σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα,
κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον
οἱ ὄφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ
ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν
λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ
δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

**“Άγιος ὁ Θεός, Άγιος Ἰσχυρός, Άγιος
Ἄθανατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (Έκ γ').**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (Έκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,

ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ώς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**“Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἄμήν.

Ἀπολυτίκιον. Ἡχος α'.

**Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν
Ἰουδαίων, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων**

τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, ἀνέστης
 τριήμερος Σωτήρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ
 τὴν ζωήν, διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις των
 οὐρανῶν ἐβόων σοὶ ζωοδότα. Δόξα τῇ
 Ἀναστάσει σου Χριστέ, δόξα τῇ βασιλείᾳ
 σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε
 φιλάνθρωπε.

**Δόξα ... Ἀπολυτίκιον τῆς Ἔορτῆς Ἡχος
 βαρὺς.**

**Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὅρει Χριστὲ ὁ
 Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν
 δόξαν σου, καθὼς ἡδυναντο. Λάμψον καὶ
 ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς, τὸ φῶς σου τὸ
 ἀῖδιον, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,
 φωτοδότα δόξα σοι.**

**Καὶ νῦν ... Ἀπολυτίκιον τῆς Ἔορτῆς
 Ἡχος βαρὺς.**

**Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὅρει Χριστὲ ὁ
 Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν
 δόξαν σου, καθὼς ἡδυναντο. Λάμψον καὶ
 ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς, τὸ φῶς σου τὸ
 ἀῖδιον, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,
 φωτοδότα δόξα σοι.**

**Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
 ἔλεὸς Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ
 ἐλέησον.**

Κύριε, ἐλέησον. (3).

**"Ετι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου
 ἡμῶν, (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ
 ἡμῶν ἀδελφότητος.**

Κύριε, ἐλέησον. (3).

"Ετι δεόμεθα ύπερ ἐλέους, ζωῆς,
εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως,
συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν
ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ,
πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων
χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ
παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτη,
ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ
ἀφιερωτῶν τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον. (3).

"Ετι δεόμεθα ύπερ τῶν δούλων τοῦ
Θεοῦ, (**ὄνόματα**).

"Ετι δεόμεθα ύπερ τοῦ διαφυλαχθῆναι
τὴν ἀγίαν Ἔκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν
ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ
όργης, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ,
καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας,
ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἐμφυλίου
πολέμου, καὶ αἱφνιδίου θανάτου, ύπερ
τὸν ἔλεων, εὔμενῆς καὶ εὐδιάλακτον,
γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλάνθρωπον
Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ,
διασκεδάσαι πᾶσαν ὄργὴν καὶ νόσον,
τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην, καὶ
ρύσσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης
δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι
ἡμᾶς. **Κύριε, ἐλέησον. (3).**

"Ετι δεόμεθα καὶ ύπερ τοῦ εἰσακοῦσαι
Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως

ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι
ἡμᾶς. Κύριε, ἐλέησον. (3).

Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ
ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς
γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακράν, καὶ
ἴλεως, Ἱλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ¹
ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἐλέησον. (3).

“Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Ἀπόλυσις.

ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία!

‘Ο Άναγνώστης: Εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ό ὅν εύλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς
ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τούς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

‘Ο Άναγνώστης: Στερεώσαι, Κύριος ὁ
Θεός, τὴν ἀγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν
εὔσεβῶν καὶ ὄρθιοδόξων Χριστιανῶν,
σὺν τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ Ἔκκλησίᾳ,
Μητροπόλει, Ἐνορίᾳ καὶ Πόλει ταύτῃ εἰς
αἰῶνας αἰώνων. Ἄμην.

ΙΕΡΕΥΣ: Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

**‘Ο Ἀναγνώστης: Τὴν τιμιωτέραν τῶν
Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως
τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὅντας Θεοτόκον,
σὲ μεγαλύνομεν.**

**ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν,
Κύριε, δόξα Σοι.**

**‘Ο Ἀναγνώστης: Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ
Άγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην. Κύριε
ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.
Πάτερ Ἀγιε εὐλόγησον.**

**ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ
μεταμορφωθεὶς ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν
ἀγίων αὐτοῦ Μαθητῶν καὶ Ἀποστόλων,
ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς
Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς
παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας
αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ
ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν
τιμίων, ἐπουρανίων δυνάμεων
ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ
ἐνδόξου, προφήτου προδρόμου καὶ
βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων, ἐνδόξων
καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων**

ένδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν
όσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τοῦ
ἀγίου (**τοῦ ναοῦ**)· τῶν ἀγίων καὶ δικαίων
θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης· τοῦ
ἀγίου (**τῆς ἡμέρας**), οὗ καὶ τὴν μνήμην
ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἀγίων,
ἔλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλάνθρωπος.

Δι' εὔχῶν τῶν ἀγίων **Πατέρων ἡμῶν,**
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἔλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἄμην.

ΤΗ ΙΓ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ
2023.

ΚΥΡΙΑΚΗ Ι' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Ἡχος α'.
Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Μαξίμου τοῦ Ὄμολογητοῦ καὶ Ἡ
ἀπόδοσις τῆς Ἐορτῆς.

ΟΡΘΡΟΣ.

**Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἄμην.**

Δόξα σοι ὁ Θεός, δόξα σοι.

**Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ
Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ
Παρὼν καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν, ὁ
Θησαυρός τῶν Ἀγαθῶν καὶ Ζωῆς
Χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλīδος καὶ
σῶσον, Ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.**

Ἄμήν.

**Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (**ἐκ γ'**)
Δόξα... Καὶ νῦν ...**

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ίλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

**Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον.**

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ώς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,

άλλα ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**“Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Αμήν.

Τροπάρια.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας
τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων
δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ
τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα ...

Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ
ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς
οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός,
εὕφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς
πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν
αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν
συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον
είρηνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ
παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν,
πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον
όρθιοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς
έκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει

αύτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες
τὸν Θεόν, μόνη εὔλογημένη.

**Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
ἔλέησον.**

**Κύριε, ἔλέησον. Κύριε, ἔλέησον. Κύριε,
ἔλέησον.**

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ
όρθιδόξων Χριστιανῶν.

**Κύριε, ἔλέησον. Κύριε, ἔλέησον. Κύριε,
ἔλέησον.**

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου
ἡμῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν
ἀδελφότητος.

**Κύριε, ἔλέησον. Κύριε, ἔλέησον. Κύριε,
ἔλέησον.**

"Οτι ἔλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

**Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.
Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίᾳ, καὶ
ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Ἄμην.

**Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ (ἘΚ γ').**

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ
στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου (**ἘΚ
β'**).

Ψαλμὸς 3.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με;
πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ·
πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι
σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.
(διάψαλμα).

σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα
μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.
φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ
ἐπήκουσέ μου ἐξ ὅρους ἀγίου αὐτοῦ.
(διάψαλμα).

ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην,
ὅτι Κύριος ἀντιλήψεται μου.
οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ
τῶν κύκλων συνεπιτιθεμένων μοι.
ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι
σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἔχθραίνοντάς
μοι ματαίως, ὀδόντας ἀμαρτωλῶν
συνέτριψας.
τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν
σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην
ὅτι Κύριος ἀντιλήψεται μου

Ψαλμὸς 37.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ
τῇ ὄργῃ σου παιδεύσης με.

ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ
ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου·
οὐκ ἔστιν ἵασις ἐν τῇ σαρκὶ μου ἀπὸ
προσώπου τῆς ὄργῆς σου, οὐκ ἔστιν
εἰρήνη ἐν τοῖς ὄστέοις μου ἀπὸ
προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.

ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν
κεφαλήν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ¹
ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές
μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου·
ἔταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφην ἔως
τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων
ἐπορευόμην.

ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν
ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἵασις ἐν τῇ
σαρκὶ μου·

ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἔως σφόδρα,
ώρυσόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας
μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία
μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ
ἀπεκρύβη.

ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ
ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὄφθαλμῶν
μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.
οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἔξ
ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ
ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν·

καὶ ἔξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν
μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι
ἔλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας
ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

ἔγὼ δὲ ὥσεὶ κωφὸς οὐκ ἥκουον καὶ ὥσεὶ[·]
ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ·
καὶ ἐγενόμην ὥσεὶ ἄνθρωπος οὐκ
ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι
αὐτοῦ ἐλεγμούς.

ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἥλπισα· σὺ εἰκακούσῃ,
Κύριε ὁ Θεός μου.

ὅτι εἶπα· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἔχθροί
μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ'
ἐμὲ ἐμεγαλορρήμόνησαν.

ὅτι ἔγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ
ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μού ἐστι
διαπαντός.

ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἔγὼ ἀναγγελῶ καὶ
μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.
οἱ δὲ ἔχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται
ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ
μισοῦντές με ἀδίκως·

οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν
ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον
ἀγαθωσύνην.

μὴ ἔγκαταλίπης με, Κύριε· ὁ Θεός μου,
μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ·
πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύ.
ιε τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

μὴ ἐγκαταλίπης με Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ
ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ
πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου Κύριε τῆς
σωτηρίας μου

Ψαλμὸς 62.

Ο Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὄρθρίζω·
ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ
σάρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ
ἀνύδρῳ.

οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὕφθην σοι τοῦ ἰδεῖν
τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ
χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.

οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν
τῷ ὄνόματί σου ἀρῷ τὰς χεῖράς μου.
ώς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ
ψυχή μου, καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει
τὸ στόμα μου.

εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς
μου, ἐν τοῖς ὅρθροις ἐμελέτων εἰς σέ·
ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ
σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὡπίσω σου, ἐμοῦ
δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.

αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν
μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς
γῆς·

παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας,
μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ
Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὄμνύων ἐν

αύτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων
ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

ἐν τοῖς ὕρθροις ἐμελέτων εἰς σὲ
ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπῃ
τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι
ἔκολλήθη ἡ ψυχή μου ὄπίσω σου, ἐμοῦ
δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...
Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα,
Δόξα σοι ὁ Θεὸς (ἐκ γ').
Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ').
Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Ψαλμὸς 87.

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας
ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου·
εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου,
κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.
ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ
ζωὴ μου τῷ ἄδῃ ἥγγισε·
προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων
εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος
ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος,
ὡσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ,
ῶν οὐκ ἐμνήσθης ᾔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς
χειρός σου ἀπώσθησαν.
ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν
σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ

πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες
έπ' ἐμέ. (διάψαλμα).

έμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ,
ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς, παρεδόθην
καὶ οὐκ ἔξεπορευόμην.

οἱ ὄφθαλμοί μου ἡσθένησαν ἀπὸ
πτωχείας· ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην
τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς
χεῖράς μου·

μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ
ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ
ἔξομολογήσονται σοι;
μὴ διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός
σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ
θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν
γῇ ἐπιλελησμένῃ;

κάγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ
πρωΐ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

ἰνατί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχήν μου,
ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;
πτωχός είμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ
νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην
καὶ ἔξηπορήθην.

έπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ
φοβερισμοί σου ἔξετάραξάν με,
ἐκύκλωσάν με ὥσει ὕδωρ ὅλην τὴν
ἡμέραν, περιέσχον με ἄμα.

έμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον
καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ
ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας
ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου
εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου
κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου

Ψαλμὸς 102.

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καὶ,
πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον
αὐτοῦ·

εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ
ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις
αὐτοῦ·

τὸν εὔιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας
σου, τὸν ἴώμενον πάσας τὰς νόσους σου·
τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν
σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς·

τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν
ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς
ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῖμα
πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ,·
τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος,
μακρόθυμος καὶ πολυέλεος·
οὐκ εὶς τέλος ὄργισθήσεται, οὐδὲ εὶς τὸν
αἰῶνα μηνιεῖ·

οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν
ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν
ἀνταπέδωκεν ἡμῖν,

ὅτι κατὰ τὸ ὑψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς
γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ
ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν·
καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ
δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς
ἀνομίας ἡμῶν.

καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ὥκτείρησε
Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν,
ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν,
ἔμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ·
ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἔξανθήσει·
ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ
ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν
τόπον αὐτοῦ.

τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος
καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς
φοβουμένους αὐτόν, καὶ ἡ δικαιοσύνη
αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν
τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ
μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ
ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἤτοί μασε τὸν
θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ
πάντων δεσπόζει.

εὔλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι
αὐτοῦ, δυνατοὶ ἴσχυϊ ποιοῦντες τὸν
λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν
λόγων αὐτοῦ.

εὔλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις
αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ ποιοῦντες τὸ

θέλημα αύτοῦ·
εύλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα
αύτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας
αύτοῦ· εύλογει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αύτοῦ
εύλογει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς 142.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου,
ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ
σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
σου·

καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ
δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται
ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἔχθρὸς τὴν ψυχήν μου,
ἔταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου,
ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς
αἰῶνος·

καὶ ἡκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν
ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα
ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν
χειρῶν σου ἐμελέτων.

διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ
ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

(διάψαλμα).

ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ
πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ
πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ
όμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς

λάκκον.

άκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἥλπισα· γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ᾧ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου· ἔξελοῦ με ἐκ τῶν ἔχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κατέφυγον.

δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου· τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ. ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἔξαξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἔξολοθρεύσεις τοὺς ἔχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σού εἰμι.

Καὶ πάλιν.

εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου (**Ἐκ β'**).

τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα.

Δόξα σοι ὁ Θεός (Ἐκ γ'**).**

Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

·Ο διάκονος:

Ἐν εἱρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ
τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ
σύμπαντος κόσμου, εὔσταθείας τῶν
ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἑκκλησιῶν, καὶ τῆς
τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου,
καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας,
καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ
ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τοῦ πατρός καὶ
Ἄρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ
τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ
τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τοῦ εὔσεβοῦς ἡμῶν
“Εθνους, πάσης Ἅρχῆς καὶ Ἐξουσίας
ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν
καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως (**Μονῆς,
Κώμης**) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ
χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ εὔκρασίας ἀέρων,
εύφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ
καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ πλεόντων,
όδοιπορούντων, νοσούντων,
καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς
σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ
ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ
χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου,
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων
τῶν Ἅγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς
καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

“Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Αμήν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὄνόματι
Κυρίου.

Στίχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι
ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αύτοῦ.

Στίχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με,
καὶ τῷ ὄνόματι Κυρίου ἡμυνάμην
αύτούς.

Στίχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ
ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Άπολυτίκιον. Ἡχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν
Ιουδαίων, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων
τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, ἀνέστης
τριήμερος Σωτήρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ
τὴν ζωήν, διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις των
οὐρανῶν ἐβόων σοὶ ζωοδότα. Δόξα τῇ
Ἀναστάσει σου Χριστέ, δόξα τῇ βασιλείᾳ
σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε
φιλάνθρωπε.

**Δόξα ... Ἀπολυτίκιον τῆς Ἔορτῆς Ἱχος
βαρὺς.**

**Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὅρει Χριστὲ ὁ
Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν
δόξαν σου, καθὼς ἡδυναντο. Λάμψον καὶ
ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς, τὸ φῶς σου τὸ
ἀῖδιον, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,
φωτοδότα δόξα σοι.**

**Καὶ νῦν ... Ἀπολυτίκιον τῆς Ἔορτῆς
ἱχος βαρὺς.**

**Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὅρει Χριστὲ ὁ
Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν
δόξαν σου, καθὼς ἡδυναντο. Λάμψον καὶ
ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς, τὸ φῶς σου τὸ
ἀῖδιον, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,
φωτοδότα δόξα σοι.**

**"Ετι καὶ ᾔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγίων
μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.
Σοι Κύριε.

**”Οτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἔστιν ἡ
βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ.

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν. ᾨχος α΄.

**Τὸν τάφον σου Σωτήρ, στρατιῶται
τηροῦντες, νεκροὶ τῇ ἀστραπῇ, τοῦ
όφθέντος Ἀγγέλου, ἐγένοντο
κηρύττοντος, Γυναιξὶ τὴν Ἀνάστασιν, σὲ
δοξάζομεν, τὸν τῆς φθορᾶς καθαιρέτην,
σοὶ προσπίπτομεν, τῷ ἀναστάντι ἐκ
τάφου, καὶ μόνω Θεῷ ἡμῶν.**

Δόξα Πατρί ...

**Σταυρῷ προσηλωθείς, ἐκουσίως
Οἴκτιρμον, ἐν μνήματι τεθείς, ὡς θνητὸς
Ζωοδότα, τὸ κράτος συνέτριψας, Δυνατὲ
τῷ θανάτῳ σου. Σὲ γὰρ ἔφριξαν, οἱ
πυλωροὶ οἱ τοῦ ἄδου· σὺ συνήγειρας,
τοὺς ἀπ’ αἰῶνος θανόντας, ὡς μόνος
φιλάνθρωπος.**

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον. Κάθισμα ᾨχος δ' Κατεπλάγη, Ἰωσὴφ.

**Τὴν τῶν βροτῶν ἐναλλαγήν, τὴν μετὰ
δόξης σου Σωτήρ, ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ
φρικτῇ, τῆς σῆς ἐλεύσεως δεικνύς, ἐπὶ¹
τοῦ ὄρους Θαβὼρ μετεμορφώθης, Ἡλίας**

καὶ Μωσῆς συνελάλουν σοι, τοὺς τρεῖς
τῶν Μαθητῶν συνεκάλεσας, οἵ
κατιδόντες Δέσποτα τὴν δόξαν σου, τῇ
ἀστραπῇ σου ἔξεστησαν, ὁ τότε τούτοις,
τὸ φῶς σου λάμψας, φώτισον τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, ἔτερα Ἡχος
α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Γυναῖκες πρὸς τὸ μνῆμα παρεγένοντο
ὅρθριαι, καὶ ἀγγελικὴν ὄπτασίαν
θεασάμεναι ἔτρεμον· ὁ τάφος
ἔξήστραπτε ζωὴν, τὸ θαῦμα κατέπληττεν
αὐτάς· διὰ τοῦτο ἀπελθοῦσαι, τοῖς
μαθηταῖς ἐκήρυττον τὴν ἔγερσιν. Τὸν
ἄδην ἐσκύλευσε Χριστός, ὡς μόνος
κραταιὸς καὶ δυνατός, καὶ φθαρέντας
συνήγειρε πάντας, τὸν τῇς κατακρίσεως
φόβον, λύσας δυνάμει Σταυροῦ.

Δόξα Πατρί ...

Ἐν τῷ Σταυρῷ προσηλωθεὶς ἡ ζωὴ τῶν
ἀπάντων, καὶ ἐν νεκροῖς λογισθεὶς ὁ
ἀθάνατος Κύριος, ἀνέστης τριήμερος
Σωτήρ, καὶ ἥγειρας Ἀδὰμ ἐκ τῆς φθορᾶς·
διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν
ἐβόων σοι Ζωοδότᾳ· Δόξα τοῖς σοῖς
παθήμασι Χριστέ· δόξα τῇ ἀναστάσει
σου· δόξα τῇ συγκαταβάσει σου, μόνε
Φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν ... Κάθισμα Ἡχος δ'
Κατεπλάγη, Ἰωσὴφ.

**Ἐπὶ τὸ ὅρος τὸ Θαβώρ, μετεμορφώθης,
Ἰησοῦ, καὶ νεφέλῃ φωτεινῇ, ἐφηπλωμένη
ώς σκηνή, τοὺς Ἀποστόλους τῆς δόξης
σου κατεκάλυψεν· ὅθεν καὶ εἰς γῆν
ἐναπέβλεπον, μὴ φέροντες ὄρᾶν τὴν
λαμπρότητα, τῆς ἀπροσίτου δόξης τοῦ
προσώπου σου, ἄναρχε Σῶτερ Χριστὲ ὁ
Θεός, ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου
λάμψας, φώτισον τὰς ψυχάς ἡμῶν.**

ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ Ἡχος πλ. α'.

**Στίχ. Εύλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.**

**Τῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος, κατεπλάγη ὄρῶν
σε, ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου
δὲ Σωτήρ, τὴν ἴσχὺν καθελόντα, καὶ σὺν
ἔαυτῷ τὸν Ἄδαμ ἐγείραντα, καὶ ἐξ ἄδου
πάντας ἐλευθερώσαντα.**

**Στίχ. Εύλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.**

**Τί τὰ μύρα, συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ὡ
Μαθήτριαι κιρνᾶτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ
τάφῳ Ἀγγελος, προσεφθέγγετο ταῖς
Μυροφόροις, "Ιδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ
ἥσθητε, ὁ Σωτήρ γὰρ ἔξανέστη τοῦ
μνήματος.**

**Στίχ. Εύλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.**

**Λίαν πρωΐ, Μυροφόροι ἔδραμον, πρὸς
τὸ μνῆμά σου θρηνολογοῦσαι, ἀλλ'
ἐπέστη, πρὸς αὐτὰς ὁ Ἀγγελος, καὶ εἶπε'**

Θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται, μὴ κλαίετε,
τὴν Ἀνάστασιν δέ, Ἀποστόλοις εἴπατε.

**Στίχ. Εύλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.**

Μυροφόροι γυναῖκες, μετὰ μύρων
ἐλθοῦσαι, πρὸς τὸ μνῆμά σου, Σῶτερ
ἐνηχοῦντο. Ἀγγέλου τρανῶς, πρὸς αὐτὰς
φθεγγομένου. Τί μετὰ νεκρῶν, τὸν ζῶντα
λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γάρ, ἔξανέστη τοῦ
μνήματος.

Δόξα Πατρί ... Τριαδικὸν.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα, καὶ τὸν τούτου
Γίόν τε, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὴν Ἁγίαν
Τριάδα, ἐν μιᾷ τῇ ούσιᾳ, σὺν τοῖς
Σεραφείμ, κράζοντες τό, Ἅγιος, Ἅγιος,
Ἄγιος εῖ, Κύριε.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε,
τὸν Ἄδαμ ἀμαρτίας, χαρμονὴν δὲ τῇ Εὕᾳ,
ἀντὶ λύπης παρέσχες, ρέεύσαντα ζωῆς,
ἴθυνε πρὸς ταύτην δέ, ὁ ἐκ σοῦ
σαρκωθείς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα.

Δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα
σοι ὁ Θεός.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα.

Δόξα σοι ὁ Θεός.

**”Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγίων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἄλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**”Οτι ηύλογηται σου τὸ ὄνομα, καὶ
δεδόξασται σου ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς
καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

΄Αμήν.

΄Η Ύπακοή. Ἡχος α'.

**΄Η τοῦ Ληστοῦ μετάνοια, τὸν παράδεισον
ἐσύλησεν, ὁ δὲ θρῆνος τῶν Μυροφόρων
τὴν χαρὰν ἐμήνυσεν, ὅτι ἀνέστης Χριστὲ
ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα
ἔλεος.**

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ.

΄Αντίφωνον Α'.

**Ἐν τῷ θλίβεσθαι με, εἰσάκουσόν μου τῶν
όδυνῶν, Κύριε σοὶ κράζω.**

**Τοῖς ἐρημικοῖς, ἀπαυστοῖς ὁ Θεῖος πόθος
έγγινεται, κόσμου οὗσι τοῦ ματαίου
έκτος.**

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

**Ἄγιῳ Πνεύματι, τιμὴ καὶ δόξα, ὥσπερ
Πατρί, πρέπει ἄμα καὶ Υἱῷ· διὰ τοῦτο
ἄσωμεν τῇ Τριάδι Μονοκρατορίᾳ.**

Ἀντίφωνον Β'.

**Εἰς τὰ ὅρη τῶν σῶν, ὕψωσάς με νόμων,
ἀρεταῖς ἐκλάμπρυνον, ὁ Θεός, ἵνα ὑμνῶ
σε.**

**Δεξιᾷ σου χειρὶ λαβὼν σὺ Λόγε, φύλαξόν
με, φρούρησον, μὴ πῦρ με φλέξῃ τῆς
ἀμαρτίας.**

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

**Ἄγιῳ Πνεύματι, πᾶσα ἡ κτίσις
καινουργεῖται, παλινδρομοῦσα εἰς τὸ
πρῶτον· Ἰσοσθενὲς γάρ ἔστι Πατρὶ καὶ
Λόγῳ.**

Ἀντίφωνον Γ'.

**Ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι ὀδεύσωμεν εἰς τὰς
αὐλὰς τοῦ Κυρίου, εὔφράνθη μου τὸ
Πνεῦμα, συγχαίρει ἡ καρδία.**

**Ἐπὶ οἴκον Δαυΐδ, φόβος μέγας· ἐκεῖ γὰρ
θρόνων ἐκτεθέντων, κριθήσονται
ἄπασαι, αἱ φυλαὶ τῆς γῆς καὶ γλῶσσαι.**

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

**Ἄγιῷ Πνεύματι, τιμὴν προσκύνησιν,
δόξαν καὶ κράτος, ὡς Πατρί τε ἄξιον, καὶ
τῷ Υἱῷ δεῖ προσφέρειν· Μονὰς γάρ ἐστιν
ἡ Τριάς τῇ φύσει, ἀλλ' οὐ προσώποις.**

Προκείμενον.

**Νῦν ἀναστήσομαι λέγει Κύριος,
θήσομαι ἐν σωτηρίᾳ παρρησιάσομαι ἐν
αὐτῷ.**

**Νῦν ἀναστήσομαι λέγει Κύριος, θήσομαι
ἐν σωτηρίᾳ παρρησιάσομαι ἐν αὐτῷ.**

Στίχ. Τὰ λόγια Κυρίου λόγια ἀγνά.

**Νῦν ἀναστήσομαι λέγει Κύριος, θήσομαι
ἐν σωτηρίᾳ παρρησιάσομαι ἐν αὐτῷ.**

Ἡ Τάξις τοῦ Εὐαγγελίου.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

**“Οτι” Ἀγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν ἀγίοις
ἐπαναπαύῃ, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἅγιῷ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον (ἐκ γ'**).**

**Καὶ ὑπέρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
ἀκροάσεως τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου,
Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.**

Κύριε, ἐλέησον (γ'**).**

**Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου
Εὐαγγελίου.**

**Είρήνη πᾶσι. Καὶ τῷ Πνεύματί σου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἀγίου Εὐαγγελίου**

...

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

**ΕΩΘΙΝΟΝ Ι' Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην κα'
1 – 14.**

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔφανέρωσεν ἑαυτὸν ὁ
Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ
νεκρῶν, ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς
Τιβεριάδος, ἔφανέρωσε δὲ οὕτως. ἦσαν
όμοῦ Σίμων Πέτρος, καὶ Θωμᾶς ὁ
λεγόμενος Δίδυμος, καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ^{τοῦ}
Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οἱ τοῦ
Ζεβεδαίου, καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ δύο. λέγει αὐτοῖς Σίμων Πέτρος,
‘Ὑπάγω ἀλιεύειν. λέγουσιν αὐτῷ,
Ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς σὺν σοί. ἐξῆλθον καὶ
ἀνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον εύθύς, καὶ ἐν
ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐπίασαν οὐδέν. πρωῒας
δὲ ἥδη γενομένης ἔστη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν
αἰγιαλόν, οὐ μέντοι ἥδεισαν οἱ μαθηταὶ
ὅτι Ἰησοῦς ἔστι. λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς, Παιδία, μὴ τι προσφάγιον ἔχετε;
ἀπεκρίθησαν αὐτῷ, Οὐ, ὁ δὲ εἶπεν
αὐτοῖς, Βάλετε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ
πλοίου τὸ δίκτυον, καὶ εὔρήσετε. ἔβαλον
οὖν, καὶ οὐκέτι αὐτὸς ἐλκύσαι ἴσχυσαν
ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἵχθύων. λέγει οὖν
ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος ὃν ἡγάπα ὁ Ἰησοῦς τῷ

Πέτρω, Ὁ Κύριός ἐστι. Σίμων οὖν Πέτρος,
 ἀκούσας ὅτι ὁ Κύριός ἐστι, τὸν
 ἐπενδύτην διεζώσατο - - ἦν γὰρ γυμνὸς -
 - , καὶ ἔβαλεν ἐαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν.
 οἱ δὲ ἄλλοι μαθηταὶ τῷ πλοιαρίῳ ἤλθον -
 - οὐ γὰρ ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς, ἀλλ'
 ὡς ἀπὸ πηχῶν διακοσίων - - , σύροντες
 τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων. ὡς οὖν ἀπέβησαν
 εἰς τὴν γῆν, βλέπουσιν ἀνθρακιὰν
 κειμένην καὶ ὄψάριον ἐπικείμενον, καὶ
 ἄρτον. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἐνέγκατε
 ἀπὸ τῶν ὄψαρίων ᾧν ἐπιάσατε νῦν.
 ἀνέβη οὖν Σίμων Πέτρος, καὶ εἴλκυσε τὸ
 δίκτυον ἐπὶ τῆς γῆς, μεστὸν ἰχθύων
 μεγάλων ἑκατὸν πεντηκοντατριῶν, καὶ
 τοσούτων ὅντων, οὐκ ἐσχίσθη τὸ δίκτυον.
 λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Δεῦτε ἀριστήσατε.
 οὐδεὶς δὲ ἐτόλμα τῶν μαθητῶν ἔξετάσαι
 αὐτόν, Σὺ τὶς εἶ; εἰδότες ὅτι ὁ Κύριός
 ἐστιν. ἔρχεται οὖν ὁ Ἰησοῦς, καὶ λαμβάνει
 τὸν ἄρτον, καὶ δίδωσιν αὐτοῖς, καὶ τὸ
 ὄψάριον ὄμοιώς. **τοῦτο ἥδη τρίτον**
ἔφανερώθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

‘Ο Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:
Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι,
προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν
τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν

σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν
ἀγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ
δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς
σοῦ ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, τὸ ὄνομά σου
όνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί,
προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν
Ἀνάστασιν, ἵδοὺ γὰρ ἥλθε διὰ τοῦ
Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ
παντὸς εὔλογοῦντες τὸν Κύριον,
ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρὸν
γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, **Θανάτω**
Θάνατον ὥλεσεν.

Ψαλμὸς 50.

- Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν
οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά
μου.
- ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς
ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου
καθάρισόν με.
- ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω,
καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἔστι
διαπαντός.
- σοὶ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν
ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν
δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ
νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.
- ἵδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην,
καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ
μου.

- ίδοù γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας, τὰ
ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου
ἐδήλωσάς μοι.
- ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ
καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ
χιόνα λευκανθήσομαι.
- ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ
εὔφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὄστέα
τεταπεινωμένα.
- ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ
τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς
ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
- καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ
Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν
τοῖς ἐγκάτοις μου.
- μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ
προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ
ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.
- ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ
σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ
στήριξόν με.
- διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ
ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
- ρῦσαί με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς
τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ
γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
- Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ
στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
- ὅτι εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἃν·
όλοκαυτώματα ούκ εύδοκήσεις.

- Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.
- ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ·
- τότε εὔδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὅλοκαυτώματα·
- τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.
Καὶ ελέησόν με ο Θεός.

Δόξα ... Ἡχος β'.

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων, πρεσβείαις
Ἐλεῆμον, ἔξαλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν
ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν ...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον,
ἔξαλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν
ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν
οἰκτιρμῶν σου ἔξαλειψον τὸ ἀνόμημά
μου

**Πεντηκοστάριον. Ἡχος ὁ αύτὸς.
Ίδιόμελον. Ἡχος πλ. β'.**

Αναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

**Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου ...
Κύριε, ἐλέησον (ιβ').
Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς ...**

ΚΑΝΟΝΕΣ.
ὁ Ἀναστάσιμος εἰς α'. Ὡδὴ α'. Ἦχος α'.
Ο Εἱρμός.

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά, θεοπρεπῶς ἐν ἰσχύῃ δεδόξασται. Αὕτη γὰρ ἀθάνατε, ὡς πανσθενής ὑπεναντίους ἔθραυσε, τοῖς Ἰσραηλίταις, ὁ δὸν βυθοῦ καινουργήσασα.

Στίχ. **Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου,**
Κύριε.

Ο χερσὶν ἀχράντοις ἐκ χοός, θεουργικῶς κατ' ἀρχὰς διαπλάσας με, χεῖρας διεπέτασας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἐκ γῆς ἀνακαλούμενος, τὸ φθαρέν μου σῶμα, ὃ ἐκ Παρθένου προσείληφας.

Στίχ. **Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου,**
Κύριε.

Νέκρωσιν ὑπέστη δι' ἐμέ, καὶ τὴν ψυχὴν τῷ θανάτῳ προδίδωσιν, ὁ ἐμπνεύσει θείᾳ ψυχήν μοι ἐνθείς· καὶ λύσας αἰωνίων δεσμῶν, καὶ συναναστήσας, τῇ ἀφθαρσίᾳ ἐδόξασε.

**Στίχ. Ύπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Θεοτοκίον.**

**Χαῖρε ἡ τῆς χάριτος Πηγή· χαῖρε ἡ κλῖμαξ
καὶ πύλη οὐράνιος· χαῖρε ἡ λυχνία καὶ
στάμνος χρυσῆ, καὶ ὅρος ἀλατόμητον, ἡ
τὸν Ζωοδότην, Χριστὸν τῷ κόσμῳ
κυήσασα.**

Πρῶτος Κανών, οὗ ἡ, Ἀκροστιχίς.

**Χριστὸς ἐνὶ σκοπιῇ σέλας ἄπλετον
εἴδεος ἦκε. Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.**

'Ωδὴ α' Ἡχος δ' Ο Είρμος.

**«Χοροὶ Ισραὴλ, ἀνίκμοις ποσί, πόντον
έρυθρόν, καὶ ύγρὸν βυθὸν διελάσαντες,
ἀναβάτας τριστάτας, δυσμενεῖς ὄρῶντες
ἐν αὐτῷ ὑποβρυχίους, ἐν ἀγαλλιάσει
ἔμελπον"Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι
δεδόξασται».**

Στίχ. Δόξα Σοι ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα Σοι.

**‘Ρήματα ζωῆς τοῖς φίλοις Χριστός, καὶ
περὶ τῆς θείας δημηγορῶν βασιλείας
ἔφη· Ἐν ἐμοὶ τὸν Πατέρα ἐπιγνώσεσθε,
φωτὶ ὡς ἔξαστράψω ἀπροσίτῳ, ἐν
ἀγαλλιάσει μέλποντες· "Ἄσωμεν τῷ Θεῷ
ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.**

Στίχ. Δόξα Σοι ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα Σοι.

**Ίσχὺν τῶν ἔθνῶν κατέδεσθε, φίλοι
Μαθηταί, θαυμασθήσεσθε δὲ τῷ πλούτῳ
αὐτῶν, ὅτι δόξης πληροῦσθε, ὡς
όφθήσομαι, λαμπρότερος ἥλιου**

έξαστράπτων, ἐν ἀγαλλιάσει μέλποντες·
Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα Σοι ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα Σοι.

Σήμερον Χριστὸς ἐν ὅρει Θαβώρ, λάμψας
ἀμυδρῶς, θεϊκῆς αύγῆς ὡς ὑπέσχετο,
Μαθηταῖς παρεγύμνου χαρακτῆρα·
σελασφόρου δὲ πλησθέντες θείας
αἴγλης, ἐν ἀγαλλιάσει ἔμελπον· Ἄσωμεν
τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Δεύτερος Κανών, φέρων Ἀκροστιχίδα.

Μωσῆς Θεοῦ πρόσωπον ἐν Θαβώρ εἶδε.
Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Ὁδὴ
α' Ἡχος πλ. δ' Υγρὰν διοδεύσας.

Στίχ. Δόξα Σοι ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα Σοι.

Μωσῆς ἐν Θαλάσσῃ προφητικῶς, ἵδων
ἐν νεφέλῃ καὶ ἐν στύλῳ πάλαι πυρός, τὴν
δόξαν Κυρίου ἀνεβόα· τῷ Λυτρωτῇ καὶ
Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Δόξα Πατρί ...

Ὦς πέτρα τῷ σώματι σκεπασθείς, τῷ
τεθεωμένῳ, τὸν ἀόρατον καθορῶν,
Μωσῆς ὁ θεόπτης ἀνεβόα· τῷ Λυτρωτῇ
καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Καὶ νῦν ...

Σὺ ἐπὶ τοῦ ὅρους τοῦ νομικοῦ, καὶ ἐν
Θαβωρίῳ, καθωράθης τῷ Μωϋσῇ, ἐν
γνόφῳ τὸ πάλαι, ἐν φωτὶ δέ, νῦν
ἀπροσίτω τῆς Θεότητος.

Ώδὴ γ'. Ἡχος α'. Ο Ειρμός.

Ο μόνος είδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας
τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν
μορφωσάμενος, περίζωσόν με ἐξ ὑψους
δύναμιν, τοῦ βοῶν σοι, Ἀγιος, ὁ ναὸς ὁ
ἔμψυχος, τῆς ἀφράστου σου δόξης
Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου,
Κύριε.

Θεός μου ὑπάρχων Ἀγαθέ, πεσόντα
 κατωκτείρησας, καὶ καταβῆναι πρός με
 ηύδόκησας, ἀνύψωσάς με διὰ
 σταυρώσεως, τοῦ βοῶν σοι· Ἀγιος, ὁ τῆς
 δόξης Κύριος, ὁ ἀνείκαστος ἐν ἀγαθότητι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου,
Κύριε.

Ζωὴ ἐνυπόστατος Χριστέ, ὑπάρχων καὶ
 φθαρέντα με, ὡς συμπαθὴς Θεὸς
 ἐνδυσάμενος, εἰς χοῦν θανάτου καταβὰς
 Δέσποτα, τὸ θνητὸν διέρρηξας, καὶ
 νεκροὺς τριήμερος, ἀναστὰς ἀφθαρσίαν
 ἡμφίεσας.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Θεοτοκίον.

Θεὸν συλλαβοῦσα ἐν γαστρί, Παρθένε
 διὰ Πνεύματος, τοῦ παναγίου ἔμεινας
 ἄφλεκτος· ἐπεί σε βάτος τῷ νομοθέτῃ
 Μωσῆ, φλεγομένη ἄκαυστα, σαφῶς
 προεμήνυσε, τήν τὸ πῦρ δεξαμένην τὸ
 ἄστεκτον.

**Κανών α', Ωδὴ γ', τῆς Ἔορτῆς Ἄχος δ' Ὁ
Εἰρμὸς.**

«Τόξον δυνατῶν ἡσθένησε, καὶ οἱ
ἀσθενοῦντες, περιεζώσαντο δύναμιν·
διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία
μου».

Στίχ. Δόξα Σοι ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα Σοι.

“Ολον τὸν Ἀδὰμ φορέσας Χριστέ, τὴν
ἀμαυρωθεῖσαν ἀμείψας ἐλάμπρυνας
πάλαι φύσιν, καὶ ἄλλοιώσει τῆς μορφῆς
σου ἐθεούργησας.

Στίχ. Δόξα Σοι ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα Σοι.

Στύλῳ πυριμόρφῳ καὶ νεφέλῃ πάλαι, ὁ
ἐν τῇ ἐρήμῳ τὸν Ἰσραὴλ ἄγων, σήμερον
ἐν τῷ ὅρει Θαβὼρ ἀρρήτως, ἐν φωτὶ
Χριστὸς ἐξέλαμψεν.

**Κανών β', Ωδὴ γ', τῆς Ἔορτῆς Ἄχος πλ. δ'
Οὐρανίας ἀψιδος.**

Στίχ. Δόξα Σοι ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα Σοι.

‘Η σκιάζουσα δόξα, ἐν τῇ σκηνῇ
πρότερον, καὶ τῷ Μωϋσῇ ὄμιλοῦσα, τῷ
σῷ Θεράποντι, τύπος γεγένηται, τῆς
ἀστραψάσης ἀρρήτως, ἐν Θαβὼρ σου
Δέσποτα Μεταμορφώσεως.

Δόξα Πατρί ...

Συνανῆλθέ σοι Λόγε, μονογενὲς Ὕψιστε,
ἡ τῶν Ἀποστόλων ἀκρότης, ἐπὶ τοῦ ὄρους
Θαβὼρ, καὶ συμπαρέστησαν ὅτε Μωσῆς
καὶ Ἡλίας, ὡς Θεοῦ Θεράποντες, μόνε
φιλάνθρωπε.

Kai vūn ...

**Θεὸς ὅλος ὑπάρχων, ὅλος βροτὸς
γέγονας, ὅλη τῇ Θεότητι μίξας τὴν
ἀνθρωπότητα, ἐν ὑποστάσει σου, ἥν ἐν
δυσὶ ταῖς οὐσίαις, Μωϋσῆς Ἡλίας τε,
εἶδον ἐν ὅρει Θαβώρ.**

**"Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Kύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Kύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἄλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**"Οτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Γίῳ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ¹
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

**Κοντάκιον τῆς Ἔορτῆς Ἡχος βαρὺς
Αὐτόμελον.**

**'Ἐπὶ τοῦ ὕρους μετεμορφώθης, καὶ ὡς
έχώρουν οἱ Μαθηταί σου τὴν δόξαν σου,**

Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐθεάσαντο, ἵνα ὅταν σε
 ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος
 νοήσωσιν ἐκούσιον, τῷ δὲ κόσμῳ
 κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς, τοῦ
 Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

‘Ο Οἶκος.

Ἐγέρθητε οἱ νωθεῖς, μὴ πάντοτε
 χαμερπεῖς, οἱ συγκάμπτοντες εἰς γῆν τὴν
 ψυχήν μου λογισμοί, ἐπάρθητε καὶ
 ἄρθητε εἰς ὕψος θείας ἀναβάσεως,
 προσδράμωμεν Πέτρῳ καὶ τοῖς
 Ζεβεδαίοις, καὶ ἅμα ἐκείνοις τὸ
 Θαβώριον ὅρος προφθάσωμεν, ἵνα
 ἴδωμεν σὺν αὐτοῖς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ
 ἡμῶν, φωνῆς δὲ ἀκούσωμεν, ἣς περ
 ἀνωθεν ἥκουσαν, καὶ ἐκήρυξαν, τοῦ
 Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Κάθισμα Ἡχος δ' Κατεπλάγη Ιωσὴφ.

Ἐπὶ τὸ ὅρος τὸ Θαβώρ, μετεμορφώθης ὁ
 Θεός, ἀναμέσον Ἡλιού, καὶ Μωϋσέως
 τῶν σοφῶν, σὺν Ἰακώβῳ καὶ Πέτρῳ καὶ
 Ἰωάννῃ, ὁ Πέτρος δὲ συνών, ταῦτά σοι
 ἔλεγε· Καλόν ὅδέ ἐστι, ποιήσαι τρεῖς
 σκηνάς, μίαν Μωσεῖ, καὶ μίαν Ἡλίᾳ, καὶ
 μίαν σοὶ τῷ Δεσπότῃ Χριστῷ, ὁ τότε
 τούτοις, τὸ φῶς σου λάμψας, φώτισον
 τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**"Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγίων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἄλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς τῆς εἰρήνης καὶ
Σωτήρ τῶν Ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Γίῳ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ¹
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

**Κοντάκιον Ἀναστάσιμον. Ἡχος α'
"Οταν ἔλθης ὁ Θεὸς ...**

**'Εξανέστης ὡς Θεός, ἐκ τοῦ τάφου ἐν
δόξῃ, καὶ κόσμον συνανέστησας, καὶ ἡ
φύσις τῶν βροτῶν ὡς Θεόν σε ἀνύμνησε,
καὶ θάνατος ἥφανισται, καὶ ὁ Ἄδαμ
χορεύει, Δέσποτα, καὶ ἡ Εὕα νῦν ἐκ τῶν
δεσμῶν λυτρουμένη, χαίρει κράζουσα.'**

**Σὺ εἶ ὁ πᾶσι παρέχων, Χριστὲ τὴν
ἀνάστασιν.**

·Ο Οἶκος.

**Τὸν ἀναστάντα τριήμερον
ἀνυμνήσωμεν, ὡς Θεὸν παντοδύναμον,
καὶ πύλας τοῦ ἄδου συντρίψαντα, καὶ
τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἐκ τάφου ἐγείραντα,
Μυροφόροις ὄφθεντα καθὼς ηύδόκησε,
πρώταις ταύταις τό, Χαίρετε, φήσας· καὶ
Ἄποστόλοις χαρὰν μηνύων, ὡς μόνος
ζωοδότης. "Οθεν πίστει αἱ γυναῖκες,
Μαθηταῖς σύμβολα νίκης
εὐαγγελίζονται, καὶ ἄδης στενάζει, καὶ
θάνατος ὄδύρεται, καὶ κόσμος
ἀγάλλεται, καὶ πάντες συγχαίρουσι· **Σὺ
γὰρ παρέσχες πᾶσι, Χριστὲ τὴν
ἀνάστασιν.****

Σ Υ Ν Α Ξ ΑΡΙΟΝ.

**Τῇ ΚΘ' τοῦ μηνός Αυγούστου, μνήμῃ τῆς
ἀποτομῆς τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ ἀγίου
ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου **καὶ**
Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.**

Στίχοι.

Τέμνει κεφαλὴν χεὶρ μιαιφόνος ξίφει,
Τοῦ χεῖρα θέντος εἰς κεφαλὴν Κυρίου.
Εἰκάδι ἀμφ' ἐνάτῃ Προδρόμου τάμεν
αύχένα χαλκός.

**Τῇ αύτῇ ἡμέρᾳ, μνήμῃ τῆς ὁσίας
Θεοδώρας τῆς ἐν Θεσσαλονίκη, τῆς ἐξ
Αἰγίνης καταγομένης.**

**Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου Χριστὲ
πρεσβείαις, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἄμην.**

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ.

‘Ωδὴ α’. ‘Ηχος πλ. δ’.

Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς, ἐπ' εὐθείας
ράβδῳ, τὴν Ἐρυθρὰν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ
πεζεύσαντι, τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς,
Φαραὼ τοῖς ἄρμασι, κροτήσας ἤνωσεν,
ἐπ' εὕρους διαγράψας τὸ ἀήττητον
ὅπλον. Διὸ Χριστῷ ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν,
ὅτι δεδόξασται.

‘Ωδὴ γ’.

‘Ράβδος εἰς τύπον τοῦ μυστηρίου
παραλαμβάνεται· τῷ βλαστῷ γὰρ
προκρίνει τὸν Ἱερέα, τῇ στειρευούσῃ δὲ
πρώην, Ἐκκλησίᾳ νῦν ἔξήνθησε, ξύλον
Σταυροῦ, εἰς κράτος καὶ στερέωμα.

‘Ωδὴ δ’.

Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
ἔδόξασά σου τὴν Θεότητα.

‘Ωδὴ ε’.

‘Ω τρισμακάριστον ξύλον! ἐν ᾧ ἐτάθη
Χριστός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος, δι' οὗ
πέπτωκεν ὁ ξύλῳ ἀπατήσας, τῷ ἐν σοὶ

δελεασθείς, Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκί,
τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν.

‘Ωδὴ ζ’.

Νοτίου θηρὸς ἐν σπλάγχνοις, παλάμας,
Ἰωνᾶς, σταυροειδῶς διεκπετάσας, τὸ
σωτήριον πάθος προδιετύπου σαφῶς.
“Οθεν τριήμερος ἐκδύς, τὴν ὑπερκόσμιον
Ἀνάστασιν ὑπεζωγράφησε, τοῦ σαρκὶ
προσπαγέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ
τριημέρῳ ἐγέρσει τὸν κόσμον
φωτίσαντος.

‘Ωδὴ ζ’.

“Ἐκνοον πρόσταγμα τυράννου,
δυσσεβοῦς λαοὺς ἐκλόνησε, πνέον
ἀπειλῆς, καὶ δυσφημίας θεοστυγοῦς.
“Ομως τρεῖς Παῖδας οὐκ ἐδειμάτωσε,
θυμὸς θηριώδης, οὐ πῦρ βρόμιον, ἀλλ'
ἀντηχούντι δροσοβόλῳ πνεύματι, πυρὶ
συνόντες ἔψαλλον· ὁ ὑπερύμνητος τῶν
Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὔλογητὸς εἶ.

‘Ωδὴ η’.

**Στίχ. Αἰνοῦμεν, εὔλογοῦμεν, καὶ
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.**

**Εὔλογεῖτε Παῖδες, τῆς Τριάδος
ἰσάριθμοι, Δημιουργὸν Πατέρα Θεόν,
ύμνεῖτε τὸν συγκαταβάντα Λόγον, καὶ τὸ
πῦρ εἰς δρόσον μεταποιήσαντα, καὶ
ὑπερυψοῦτε, τὸ πᾶσι ζωὴν παρέχον,
Πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.**

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός,
ἐν ὑμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

Κανών α', Ωδὴ θ', τῆς Ἑορτῆς Ἡχος δ' Ὁ
Είρμὸς.

«Ο τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη, Θεὸς
 ἐκ λαγόνων σου προῆλθε, σαρκοφόρος,
 ὃς ὥφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις
 συνανεστράφη, σὲ Θεοτόκε· διὸ πάντες
 μεγαλύνομεν».

Στίχ. Δόξα Σοι ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα Σοι.
 Σύντρομοι καινῇ φωτοχυσίᾳ, ἀθρόως οἱ
 Μαθηταὶ ἑλλαμφθέντες, πρὸς ἀλλήλους
 ἔώρων, καὶ πρηνεῖς εἰς γῆν
 καταπεσόντες, σοὶ τῷ Δεσπότῃ τῶν
 ἀπάντων προσεκύνησαν.

Στίχ. Δόξα Σοι ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα Σοι.
 Ἡχος ἐκ νεφέλης ἀνεπέμπετο, Θεόκτυπος
 βεβαιῶν τὸ θαῦμα· ὁ Πατὴρ γὰρ τῶν
 φώτων. Οὗτός ἐστιν Υἱὸς ὁ ἀγαπητός
 μου, τοῖς Ἀποστόλοις ἀνεβόα, οὗ
 ἀκούετε.

Στίχ. Δόξα Σοι ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα Σοι.
 Καινὰ κατιδόντες καὶ παράδοξα, φωνῆς
 πατρικῆς ἐνωτισθέντες, ἐν Θαβὼρ οἱ τοῦ
 Λόγου ὑπηρέται, ἐκμαγεῖον τοῦ
 ἀρχετύπου. Οὗτος ὑπάρχει ἀνεβόων ὁ
 Σωτὴρ ἡμῶν.

Στίχ. Δόξα Σοι ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα Σοι.
 Εἰκὼν ἀπαράλλακτε τοῦ "Οντος, ἀκίνητε
 σφραγὶς ἀναλλοίωτε, Υἱὲ Λόγε σοφία καὶ

βραχίων, δεξιὰ Ὑψίστου σθένος, σὲ
άνυμνοῦμεν, **σὺν Πατρὶ τε καὶ τῷ**
Πνεύματι.

Κανών β', Ωδὴ θ', τῆς Ἔορτῆς Ἱχος πλ.
δ' Ὁ Εἰρμὸς.

«Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον
Θεοῦ συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος,
ἐκὼν κατῆλθεν μέχρι καὶ σώματος,
Παρθενικῆς ἀπὸ γαστρός, γενόμενος
ἄνθρωπος· διὸ τὴν ἄχραντον, Θεοτόκον
οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν».

Στίχ. **Δόξα Σοι ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα Σοι.**
“Ινα σου δείξης ἐμφανῶς, τὴν ἀπόρρητον
δευτέραν κατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος
Θεός, ὀφθήσῃ ἐστὼς ἐν μέσῳ θεῶν, τοῖς
Ἄποστόλοις ἐν Θαβώρ, Μωσεῖ σὺν Ἡλίᾳ
τε, ἀρρήτως ἔλαμψας· διὸ πάντες σε
Χριστὲ μεγαλύνομεν.

Δόξα Πατρί ...

Δεῦτέ μοι πείθεσθε λαοί, ἀναβάντες εἰς
τὸ ὅρος τὸ Ἅγιον, τὸ ἐπουράνιον ἀϋλως
στῶμεν ἐν πόλει ζῶντος Θεοῦ, καὶ
ἐποπτεύσωμεν νοῦ Θεότητα ἀϋλον,
Πατρὸς καὶ Πνεύματος, ἐν Υἱῷ μονογενεῖ
ἀπαστράπτουσαν.

Καὶ νῦν ...

“Εθελξας πόθω με Χριστέ, καὶ ἡλοίωσας
τῷ θείῳ σου ἔρωτι, ἀλλὰ κατάφλεξον,
πυρὶ ἀϋλω τὰς ἀμαρτίας μου, καὶ
εμπλησθῆναι τῆς ἐν σοὶ τρυφῆς

καταξίωσον, ἵνα τὰς δύο σκιρτῶν,
μεγαλύνω ἀγαθὴ παρουσίας σου.

Καταβασία Ὡδὴ θ'. Ἡχος πλ. δ'.

Μυστικῶς εἴ̄ Θεοτόκε Παράδεισος,
ἀγεωργήτως βλαστήσασα Χριστόν, ύφ'
οῦ τὸ τοῦ Σταυροῦ, ζωηφόρον ἐν γῇ,
πεφυτούργηται δένδρον. Διὸ νῦν
ύψουμένου, προσκυνοῦντες αὐτὸν, σὲ
μεγαλύνομεν.

"Αλλη.

'Ο διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου, τῷ γένει
προσγενόμενος θάνατος, διὰ Σταυροῦ
κατήργηται σήμερον· τῆς γὰρ
Προμήτορος ἡ παγγενής κατάρα
διαλέλυται, τῷ βλαστῷ τῆς ἀγνῆς
Θεομήτορος, ἦν πᾶσαι αἱ Δυνάμεις, τῶν
ούρανῶν μεγαλύνουσι.

**"Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγίων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους

καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**"Οτι σὲ αίνοῦσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ.

"Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν,

"Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

"Υψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ
προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν
αύτοῦ.

"Οτι"Ἄγιός ἐστιν.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Ι', Ἡχος β', Τοῖς μαθηταίς συνέλθωμεν.».

Τιβεριάδος θάλασσα, σὺν παισὶ¹
Ζεβεδαίου, Ναθαναήλ τῷ Πέτρῳ τε, σὺν
δυσὶν ἄλλοις πάλαι, καὶ Θωμᾶν εἶχε πρὸς
ἄγραν, οἵ Χριστοῦ τῇ προστάξει, ἐν
δεξιοῖς χαλάσαντες, πλῆθος εἴλκον
ἰχθύων, ὃν Πέτρος γνούς, πρὸς αὐτὸν
ἐνήχετο, οἵς τὸ τρίτον φανεὶς καὶ ἄρτον
ἔδειξε, καὶ ἰχθὺν ἐπ' ἀνθράκων.

Ἐξαποστειλάριον Ἡχος γ' αύτόμελον (δις).

**Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε, φωτὸς Πατρὸς
ἀγεννήτου, ἐν τῷ φανέντι φωτὶ σου,
σήμερον ἐν Θαβωρίᾳ, φῶς εἴδομεν τόν,
Πατέρα, φῶς καὶ τὸ Πνεῦμα,
φωταγωγοῦν πᾶσαν Κτίσιν.**

ΑΙΝΟΙ ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148).

**Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· Σοὶ
πρέπει ὑμνος τῷ Θεῷ.
Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ Ἀγγελοι αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις
αὐτοῦ· Σοὶ πρέπει ὑμνος τῷ Θεῷ.
Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'.
Στίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῆμα
ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς
όσιοις αὐτοῦ.
Ὕχος α'.**

**Ὑμνοῦμέν σου Χριστέ, τὸ σωτήριον
πάθος, καὶ δοξάζομέν σου τὴν
ἀνάστασιν.**

**Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἅγιοις
αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς
δυνάμεως αὐτοῦ.
Ὕχος α'.**

**Ο Σταυρὸν ὑπομείνας, καὶ τὸν θάνατον
καταργήσας, καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν,
εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν Κύριε, ὡς
μόνος παντοδύναμος.**

Στίχ. Αίνεῖτε αύτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις
αύτοῦ, αίνεῖτε αύτὸν κατὰ τὸ πλῆθος
τῆς μεγαλωσύνης αύτοῦ.

Ὕχος α'.

Ο τὸν ἄδην σκυλεύσας, καὶ τὸν
ἄνθρωπον ἀναστήσας, τῇ ἀναστάσει σου
Χριστέ, ἀξίωσον ἡμᾶς ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ,
ύμνεῖν καὶ δοξάζειν σε.

Στίχ. Αίνεῖτε αύτὸν ἐν ἥχῳ σάλπιγγος,
αίνεῖτε αύτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Τὴν θεοπρεπῆ σου συγκατάβασιν
δοξάζοντες, ύμνοῦμέν σε Χριστέ· ἐτέχθης
ἐκ Παρθένου, καὶ ἀχώριστος ὑπῆρχες τῷ

Πατρὶ· ἔπαθες ὡς ἄνθρωπος, καὶ
ἔκουσίως ὑπέμεινας Σταυρόν· ἀνέστης ἐκ
τοῦ τάφου, ὡς ἐκ παστάδος προελθών,
ἴνα σώσης τὸν κόσμον· Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. Αίνεῖτε αύτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ
χορῷ, αίνεῖτε αύτὸν ἐν χορδαῖς καὶ
όργανῳ.

**Στιχηρὰ τῆς Ἔορτῆς Ὕχος δ' Ο ἐξ
ύψιστου κληθεὶς.**

Πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου καὶ τοῦ
πάθους, λαβὼν οὓς προέκρινας τῶν
Ιερῶν Μαθητῶν, πρὸς τὸ Θαβώριον
Δέσποτα, ἀνῆλθες ὅρος, δεῖξαι θελήσας
τούτοις τὴν δόξαν σου, οἵ καὶ κατιδόντες
σε μεταμορφούμενον, καὶ ὑπὲρ ἥλιον
λάμψαντα, πρηνεῖς πεσόντες, τὴν
δυναστείαν σου κατεπλάγησαν,
ἀναβοῶντες· Σὺ τὸ ἄχρονον, φῶς

ύπάρχεις Χριστὲ καὶ ἀπαύγασμα, τοῦ
Πατρός, εἰ καὶ θέλων, σάρξ ὥραθης
ἀναλλοίωτος.

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις
εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις
ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν
Κύριον.

**Στιχηρὰ τῆς Ἔορτῆς Ἡχος δ' Ο ἐξ
ύψιστου κληθεὶς.**

Πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου καὶ τοῦ
πάθους, λαβὼν οὓς προέκρινας τῶν
Ιερῶν Μαθητῶν, πρὸς τὸ Θαβώριον
Δέσποτα, ἀνῆλθες ὅρος, δεῖξαι θελήσας
τούτοις τὴν δόξαν σου, οἵ καὶ κατιδόντες
σε μεταμορφούμενον, καὶ ὑπὲρ ἥλιον
λάμψαντα, πρηνεῖς πεσόντες, τὴν
δυναστείαν σου κατεπλάγησαν,
ἀναβοῶντες· Σὺ τὸ ἄχρονον, φῶς
ύπάρχεις Χριστὲ καὶ ἀπαύγασμα, τοῦ
Πατρός, εἰ καὶ θέλων, σάρξ ὥραθης
ἀναλλοίωτος.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί, καὶ σὴ ἔστιν
ἡ γῆ.
Ἡχος δ'.

Ο πρὸ αἰώνων ύπάρχων Θεὸς Λόγος ὁ
φῶς ὡς ἴμάτιον περιβαλλόμενος,
μεταμορφούμενος ἔμπροσθεν, τῶν
μαθητῶν σου, ὑπὲρ τὸν ἥλιον Λόγε
ἔλαμψας, Μωσῆς καὶ Ἡλίας δέ, σοὶ
παρειστήκεισαν, νεκρῶν καὶ ζώντων σε
Κύριον, δηλοποιοῦντες, καὶ σοῦ

δοξάζοντες τὴν ἀπόρρητον, οἰκονομίαν
καὶ τὸ ἔλεος, καὶ τὴν πολλὴν
συγκατάβασιν, δι' ἣς ἐσωσας κόσμον,
ἀμαρτίαις ἀπολλύμενον.

Στίχ. Θαβὼρ καὶ Ἔρμὸν ἐν τῷ ὄνόματί¹
σου ἀγαλλιάσονται.

Ὕχος δ'.

Παρθενικῆς ἐκ νεφέλης σε τεχθέντα, καὶ
σάρκα γενόμενον, καὶ πρὸς τὸ ὅρος
Θαβὼρ, μεταμορφούμενον Κύριε, καὶ τῇ
νεφέλῃ, τῇ φωτεινῇ σε περικυκλούμενον,
φωνὴ τοῦ Γεννήτορος, ἀγαπητὸν σὲ Υἱόν,
τῶν μαθητῶν συμπαρόντων σοι, σαφῶς
ἔδήλου, ως ὁμοούσιον καὶ ὁμόθρονον·
ὅθεν ὁ Πέτρος ἐκπληττόμενος, Καλὸν
ἄδε ἔστιν εἶναι ἔλεγε, μὴ εἰδὼς ὃ ἐλάλει,
Εὔεργέτα πολυέλεε.

**Δόξα ... Δοξαστικὸν Ὅχος πλ. δ'
Βύζαντος.**

Παρέλαβεν ὁ Χριστός, τὸν Πέτρον καὶ
Ιάκωβον καὶ Ἰωάννην, εἰς ὅρος ὑψηλὸν
κατ' ἴδιαν, καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν
αὐτῶν, καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ
ὡς ὁ Ἡλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ, ἐγένετο
λευκὰ ως τὸ φῶς. Καὶ ὥφθησαν Μωϋσῆς
καὶ Ἡλίας μετ' αὐτοῦ συλλαλοῦντες, καὶ
νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκίασεν αὐτούς, καὶ
ἴδοὺ φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα·
Οὗτός ἔστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ
ηύδοκησα, αὐτοῦ ἀκούετε.
Καὶ νῦν ... Ὅχος β'.

‘Υπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε

Παρθένε, διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ
σαρκωθέντος, ὁ Ἄδης ἡχμαλώτισται, ὁ
Ἄδαμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρα
νενέκρωται, ἡ Εὕα ἡλευθέρωται, ὁ
Θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς
ἐζωοποιήθημεν, διὸ ἀνυμνοῦντες
βοῶμεν. Εὔλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς
ἡμῶν, ὁ οὗτως εύδοκήσας, δόξα σοι.

Δοξολογία Μεγάλη.

- **Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς.** Δόξα
ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν
ἀνθρώποις εύδοκίᾳ.
 - **Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε,**
προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε,
εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην
σου δόξαν.
 - **Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ,**
Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ
μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἀγιον
Πνεῦμα,
 - **Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ**
Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν
τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς
ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.
 - **Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ**
καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ
ἐλέησον ἡμᾶς.

- **“Οτι σὺ εἶ μόνος”Αγιος, σὺ εἶ μόνος
Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ
Πατρός. Ἄμήν.**
- **Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε,
καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα,
καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.**
- **Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι
ἡμᾶς.**
- **Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἄμήν.**
- **Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ'
ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.**
- **Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.**
- **Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.**
- **Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.**
- **Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν
γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα’ Κύριε,
ἐλέησόν με, ἵασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι
ἡμαρτόν σοι.**
- **Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν
με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ
Θεός μου.**
- **“Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί¹
σου ὀψόμεθα φῶς.**

- **Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.**
- **Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**
- **Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**
- **Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**
- **Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῳ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.**
- **Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.**
 - **Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**
- **Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**

Άναστάσιμον Τροπάριον ᾖχος β'.

**Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν,
ἄσωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου καὶ
ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν· καθελὼν γὰρ τῷ
θανάτῳ τὸν θάνατον, τὸν νῖκος ἔδωκεν
ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.**

ΤΗ ΙΓ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

2023.

ΚΥΡΙΑΚΗ Ι' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. ᾖχος α'.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν

**Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ καὶ Ἡ
ἀπόδοσις τῆς Ἔορτῆς.**

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

**Εύλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγίου Πνεύματος, νῦν
καὶ ἀεὶ τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

΄Αμήν.

΄Εν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

΄Υπέρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς
σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

΄Υπέρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου,
εὔσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ
Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

΄Υπέρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν
μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου
Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

΄Υπέρ τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων
χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

΄Υπέρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν,
Ἄρχιεπισκόπου (τοῦ δεῖνος), τοῦ τιμίου
πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας,

παντός τοῦ Κλήρου καί τοῦ Λαοῦ, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

΄Υπέρ τοῦ εύσεβοῦς ἡμῶν”Εθνους, πάσης
Ἄρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ
ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου
ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

΄Υπέρ τῆς (πόλεως) ταύτης, πάσης πόλεως
καὶ χώρας καί τῶν πίστει οἰκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

΄Υπὲρ εὔκρασίας ἀέρων, εύφορίας τῶν
καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

΄Υπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων,
νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ
τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

΄Υπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

΄Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου

Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗ τὸ κράτος
ἀνείκαστον καὶ ἡ δόξα ἀκατάληπτος, οὗ
τὸ ἔλεος ἀμέτρητον καὶ ἡ φιλανθρωπία
ἄφατος, Αὐτὸς Δέσποτα, κατὰ τὴν
εὔσπλαχνίαν σου, ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς
καὶ ἐπὶ τὸν ἄγιον οἶκον τοῦτον καὶ
ποίησον μεθ' ἡμῶν, καὶ τῶν
συνευχομένων ἡμῖν, πλούσια τὰ ἐλέη
σου καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου.

"Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Άντίφωνον Α'.

Στίχος α'. Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς
σφόδρα ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν
ὅρει ἀγίω αύτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχος β'. Ἐτοιμάζων ὅρη ἐν τῇ ἴσχυΐ
αύτοῦ, περιεζωσμένος ἐν δυναστείᾳ.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχος γ'. Ἐξομολόγησιν καὶ
μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω,
ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴμάτιον.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχος δ'. Τὰ ὅρη ἀγαλλιάσονται ἀπὸ
προσώπου Κυρίου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεί καὶ εἰς τούς αἰῶνας τῶν
αἰώνων, Ἄμην.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

”Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

”Οτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἔστιν ἡ
βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ

**Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχος α'. Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς
ὅρεσι τοῖς ἀγίοις.

Σῶσον ἡμᾶς Γίě Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὅρει τῷ
Θαβὼρ μεταμορφωθείς, ψάλλοντάς σοι
Ἄλληλούϊα.

Στίχος β'. Ἄγαπᾶ Κύριος τὰς πύλας
Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα,
Ιακώβ.

Σῶσον ἡμᾶς Γίě Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὅρει τῷ
Θαβὼρ μεταμορφωθείς, ψάλλοντάς σοι
Ἄλληλούϊα.

Στίχος γ'. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ
σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Γίě Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὅρει τῷ
Θαβὼρ μεταμορφωθείς, ψάλλοντάς σοι
Ἄλληλούϊα.

Στίχος δ'. Μήτηρ Σιών, ἐρεῖ ἄνθρωπος.
καὶ ἄνθρωπος ἔγεννήθη ἐν αὐτῇ.

Σῶσον ἡμᾶς Γίě Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὅρει τῷ
Θαβὼρ μεταμορφωθείς, ψάλλοντάς σοι
Ἄλληλούϊα.

**Δόξα Πατρί καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τούς αἰῶνας τῶν
αἰώνων, Ἀμήν.**

‘Ο μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ,
 ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος,
 διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι
 ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
 Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας,
 σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ
 θάνατον πατήσας, Εἴς ὅν τῆς ἀγίας
 Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ
 τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

**“Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
 διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
 ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
 ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
 Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
 μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
 καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
 Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**“Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
 ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν
 ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
 τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

΄Αμήν.

Αντίφωνον Γ'.

Στίχος α'. Τὰ ἔλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν
αἰῶνα ἄσομαι, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν
ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ
στόματί μου.

Τίχος βαρὺς.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὅρει Χριστὲ ὁ
Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν
δόξαν σου, καθὼς ἡδύναντο. Λάμψον καὶ
ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς, τὸ φῶς σου τὸ
ἀἴδιον, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,
φωτοδότα δόξα σοι.

Στίχος β'. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ¹
τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε, καὶ τὴν
ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἀγίων.

Τίχος βαρὺς.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὅρει Χριστὲ ὁ
Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν
δόξαν σου, καθὼς ἡδύναντο. Λάμψον καὶ
ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς, τὸ φῶς σου τὸ
ἀἴδιον, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,
φωτοδότα δόξα σοι.

Στίχος γ'. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ σή
ἐστιν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ
πλήρωμα αύτῆς σὺ ἐθεμελίωσας.

Τίχος βαρὺς.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὅρει Χριστὲ ὁ
Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν
δόξαν σου, καθὼς ἡδύναντο. Λάμψον καὶ
ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς, τὸ φῶς σου τὸ

**ἀῖδιον, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,
φωτοδότα δόξα σοι.**

Εἰσοδος.

Σοφία Ορθή.

Εἰσοδικὸν.

**"Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου
όψόμεθα φῶς. Σῶσον ἡμᾶς Γιὲ Θεοῦ ὁ
ἀναστάς ἐκ νεκρῶν ψάλλοντάς σοι,
Ἄλληλούϊα.**

΄Απολυτίκιον. ᾍχος α΄.

**Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν
Ιουδαίων, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων
τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, ἀνέστης
τριήμερος Σωτήρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ
τὴν ζωήν, διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις των
οὐρανῶν ἐβόων σοὶ ζωοδότα. Δόξα τῇ
Ἀναστάσει σου Χριστέ, δόξα τῇ βασιλείᾳ
σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε
φιλάνθρωπε.**

΄Απολυτίκιον τῆς ᾇρτῆς ᾍχος βαρὺς.

**Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὅρει Χριστὲ ὁ
Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν
δόξαν σου, καθὼς ἡδυναντο. Λάμψον καὶ
ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς, τὸ φῶς σου τὸ**

**ἀῖδιον, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,
φωτοδότα δόξα σοι.**

Κοντάκιον Ἡχος βαρὺς Αύτόμελον

Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης, καὶ ὡς
έχώρουν οἱ Μαθηταί σου τὴν δόξαν σου,
Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐθεάσαντο, ἵνα ὅταν σε
ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος
νοήσωσιν ἔκούσιον, τῷ δὲ κόσμῳ
κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς, τοῦ
Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ο Θεὸς ὁ Ἀγιος, ὁ ἐν ἀγίοις
ἀναπαυόμενος, ὁ τρισαγίω φωνῇ ὑπό^{την}
τῶν Σεραφεὶμ ἀνυμνούμενος καὶ ὑπό τῶν
Χερουβεὶμ δοξολογούμενος, καὶ ὑπὸ^{την}
πάσης ἐπουρανίου δυνάμεως
προσκυνούμενος ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ
εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα ὁ κτίσας
τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σὴν καὶ
ὅμοιωσιν καὶ παντί σου χαρίσματι
κατακοσμήσας, ὁ διδοὺς αἰτοῦντι σοφίαν
καὶ σύνεσιν, καὶ μὴ παρορῶν
ἀμαρτάνοντα, ἀλλὰ θέμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ
μετάνοιαν, ὁ καταξιώσας ἡμᾶς, τοὺς
ταπεινοὺς καὶ ἀναξίους δούλους σου, καὶ
ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ στῆναι κατενώπιον τῆς
δόξης τοῦ ἀγίου σου θυσιαστηρίου, καὶ

τὴν ὄφειλομένην σοι προσκύνησιν καὶ δοξολογίαν προσάγειν. Αὔτός, Δέσποτα,
πρόσδεξαι καὶ ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν τὸν Τρισάγιον ὕμνον καὶ ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου.

Συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα,
έκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, ἀγίασον ἡμῶν
τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα καὶ δὸς ἡμῖν ἐν
όσιότητι λατρεύειν σοι πάσας τὰς ἡμέρας
τῆς ζωῆς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ἀγίας
Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἅγίων, τῶν
ἀπ' αἰῶνός σοι εὔαρεστησάντων.

"Οτι ἄγιος εῖ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ
ἀεί, **καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

΄Αμήν.

Τρισάγιον Ἀποστόλου.

**Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος
ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ').**
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἅγιῳ Πνεύματι.
**Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Άμήν.**

Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

**Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος
ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**

ΚΥΡΙΑΚΗ Ι΄, ΕΩΘΙΝΟΝ Ι΄.

Προκείμενον. Ἡχος α΄.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς.

Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ Ἀνάγνωσμα 4:9-16.

Ἄδελφοί, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς Ἀποστόλους
 ἐσχάτους ἀπέδειξεν ὡς ἐπιθανατίους,
 ὅτι θέατρον ἔγενήθημεν τῷ κόσμῳ καὶ
 ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις. Ἡμεῖς μωροὶ διὰ
 Χριστόν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ·
 ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί· ὑμεῖς
 ἔνδοξοι, ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι. Ἄχρι τῆς ἄρτι
 ὥρας καὶ πεινῶμεν καὶ διψῶμεν καὶ
 γυμνητεύομεν καὶ κολαφιζόμεθα καὶ
 ἀστατοῦμεν καὶ κοπιῶμεν ἐργαζόμενοι
 ταῖς ἰδίαις χερσίν· λοιδορούμενοι
 εὐλογοῦμεν, διωκόμενοι ἀνεχόμεθα,
 δυσφημούμενοι παρακαλοῦμεν· ὡς
 περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἔγενήθημεν,
 πάντων περίψημα, ἔως ἄρτι. Οὐκ
 ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, ἀλλ’ ὡς
 τέκνα μου ἀγαπητὰ νουθετῶ. ἐὰν γὰρ
 μυρίους παιδαγωγοὺς ἔχητε ἐν Χριστῷ,
 ἀλλ’ οὐ πολλοὺς πατέρας· ἐν γὰρ Χριστῷ
 Ἰησοῦ διὰ τοῦ Εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς
 ἔγέννησα. Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμηταί
 μου γίνεσθε.

Άλληλούϊα. Ἡχος α΄.

Ο Θεὸς ὁ διδοὺς ἐκδικήσεις ἔμοί καὶ
ὑποτάξας λαοὺς ὑπ’ ἔμέ.

Στίχ. Μεγαλύνων τὰς σωτηρίας τοῦ
βασιλέως καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ χριστῷ
αὐτοῦ.

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου
Εὐαγγελίου.

Εἱρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ **Ματθαῖον** ἀγίου

Εὐαγγελίου ...

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΔΕΚΑΤΗ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ιζ' 14 – 23.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἄνθρωπός τις
προσῆλθεν τῷ Ἰησοῦ, γονυπετῶν αὐτὸν
καὶ λέγων· ¹⁵Κύριε, ἐλέησόν μου τὸν
υἱόν, ὅτι σεληνιάζεται καὶ κακῶς πάσχει·
πολλάκις γὰρ πίπτει εἰς τὸ πῦρ καὶ
πολλάκις εἰς τὸ ὕδωρ. ¹⁶καὶ προσήνεγκα
αὐτὸν τοῖς μαθηταῖς σου, καὶ οὐκ
ήδυνήθησαν αὐτὸν

Θεραπεῦσαι. ¹⁷ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς
εἶπεν· Ὡ γενεὰ ἄπιστος καὶ
διεστραμμένη! ἔως πότε ἔσομαι μεθ'
ὑμῶν; ἔως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; φέρετέ
μοι αὐτὸν ὥδε. ¹⁸καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ

Ίησοῦς, καὶ ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ τὸ δαιμόνιον καὶ ἐθεραπεύθη ὁ παῖς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης. ¹⁹Τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ κατ' ᾧδιαν εἶπον· Διατί ἡμεῖς οὐκ ἡδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό; ²⁰Οὐδὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Διὰ τὴν ἀπιστίαν ὑμῶν. ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως, ἐρεῖτε τῷ ὄρει τούτῳ, μετάβηθι ἐντεῦθεν ἐκεῖ, καὶ μεταβήσεται· καὶ οὐδὲν ἀδυνατήσει ὑμῖν. ²¹Τοῦτο δὲ τὸ γένος οὐκ ἐκπορεύεται εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ. ²²Αναστρεφομένων δὲ αὐτῶν εἰς τὴν Γαλιλαίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Μέλλει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ²³καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθήσεται.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

"Ετι δεόμεθα ύπερ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν,
Ἄρχιεπισκόπου (**τοῦ δεῖνος**).

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

"Ετι δεόμεθα ύπερ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν,
τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων
καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ
ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

"Ετι δεόμεθα ύπερ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης,
ύγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως,
συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν
ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων
τῶν εὔσεβῶν καὶ ὄρθιοδόξων χριστιανῶν,
τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων
ἐν τῇ (**πόλει**) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν,
ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν
τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

"Ετι δεόμεθα ύπερ τῶν μακαρίων καὶ
ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας Ἑκκλησίας
ταύτης, καὶ ύπερ πάντων τῶν
προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ
ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὔσεβῶς,
κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὄρθιοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

”Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν καρποφορούντων
καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ
πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων,
ψαλλόντων καὶ ὑπέρ τοῦ περιεστῶτος
λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά σοῦ
μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον.

”Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

”Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Εὔχαριστοῦμέν σοι, Κύριε, ὁ Θεός τῶν
δυνάμεων, τῷ καταξιώσαντι ἡμᾶς
παραστῆναι καὶ νῦν τῷ ἀγίῳ σου
θυσιαστηρίῳ καὶ προσπεσεῖν τοῖς
οἰκτιρμοῖς σου ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων
ἀμαρτημάτων καὶ τῶν τοῦ λαοῦ
ἀγνοημάτων. Πρόσδεξαι, ὁ Θεός, τὴν
δέησιν ἡμῶν, ποίησον ἡμᾶς ἀξίους
γενέσθαι τοῦ προσφέρειν σοι δεήσεις καὶ

ίκεσίας καὶ θυσίας ἀναιμάκτους ὑπὲρ παντός τοῦ λαοῦ σου, καὶ ίκάνωσον ἡμᾶς, οὓς ἔθου εἰς τὴν διακονίαν σου ταύτην, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός σου τοῦ Ἅγίου, ἀκαταγνώστως καὶ ἀπροσκόπτως, ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ἐπικαλεῖσθαι σε ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ, ἵνα εἰσακούων ἡμῶν, ἔλεως ἡμῖν εἴης, ἐν τῷ πλήθει τῆς σῆς ἀγαθότητος.

“Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῷ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

”Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Πάλιν καὶ πολλάκις σοι προσπίπτομεν καὶ σοῦ δεόμεθα, ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε, ὅπως, ἐπιβλέψας ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν, καθαρίσης ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ δώης ἡμῖν ἀνένοχον καὶ ἀκατάκριτον τὴν παράστασιν τοῦ

ἀγίου σου θυσιαστηρίου. Χάρισαι δέ, ὁ
Θεός, καὶ τοῖς συνευχομένοις ἡμῖν
προκοπὴν βίου καὶ πίστεως καὶ
συνέσεως πνευματικῆς, δὸς αὐτοῖς
πάντοτε, μετὰ φόβου καὶ ἀγάπης
λατρεύειν σοι, ἀνενόχως καὶ
ἀκατακρίτως μετέχειν τῶν ἀγίων σου
μυστηρίων, καὶ τῆς ἐπουρανίου σου
βασιλείας ἀξιωθῆναι.

**“Οπως ὑπό τοῦ κράτους σου πάντοτε
φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν
ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

**Οἱ τὰ Χερουβεὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες,
καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν τρισάγιον
ῦμνον προσάδοντες, πᾶσαν τὴν βιοτικὴν
ἀποθώμεθα μέριμναν.**

**‘Ως τὸν βασιλέα τῶν ὅλων
ὑποδεξόμενοι.**

Η Είσοδος των Τιμίων Δώρων.

**Ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως
δορυφορούμενον τάξεσιν. Ἄλληλούϊα.
Ἄλληλούϊα. Ἄλληλούϊα.**

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τῶν προτεθέντων τιμίων δώρων,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν
μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου
Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν, φύλακα
τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν,
παρά τοῦ Κυρίου αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ
τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ
Κυρίου αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν
εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἄλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίσας ἡμᾶς καὶ
ἀγαγὼν εἰς τὴν ζωὴν ταύτην, ὁ ὑποδείξας
ἡμῖν ὅδοὺς εἰς σωτηρίαν, ὁ χαρισάμενος
ἡμῖν οὐρανίων μυστηρίων ἀποκάλυψιν,
σὺ εἶ ὁ θέμενος ἡμᾶς εἰς τὴν διακονίαν
ταύτην ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός σου
τοῦ Ἅγιου. Εύδόκησον δή, Κύριε, τοῦ
γενέσθαι ἡμᾶς διακόνους τῆς καινῆς σου
Διαθήκης, λειτουργοὺς τῶν ἀγίων σου
Μυστηρίων, πρόσδεξαι ἡμᾶς

προσεγγίζοντας τῷ ἀγίῳ σου
 θυσιαστηρίῳ, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους
 σου, ἵνα γενώμεθα ἄξιοι τοῦ προσφέρειν
 σοι τὴν λογικὴν ταύτην καὶ ἀναίμακτον
 θυσίαν ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων
 ἀμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ
 ἀγνοημάτων, ἣν προσδεξάμενος εἰς τὸ
 ἅγιον, ὑπερουράνιον καὶ νοερόν σου
 θυσιαστήριον εἰς ὄσμὴν εὔωδίας,
 ἀντικατάπεμψον ἡμῖν τὴν χάριν τοῦ
 Ἅγίου σου Πνεύματος. Ἐπίβλεψον ἐφ'
 ἡμᾶς, ὁ Θεός, καὶ ἔπιδε ἐπὶ τὴν λατρείαν
 ἡμῶν ταύτην, καὶ πρόσδεξαι αὐτήν, ὡς
 προσεδέξω Ἀβελ τὰ δῶρα, Νῶε τὰς
 θυσίας, Ἀβραὰμ τὰς ὄλοκαρπώσεις,
 Μωϋσέως καὶ Ἀαρὼν τὰς Ἱερωσύνας,
 Σαμουὴλ τὰς εἱρηνικάς. Ως προσεδέξω ἐκ
 τῶν ἀγίων σου Ἀποστόλων τὴν ἀληθινὴν
 ταύτην λατρείαν, οὕτω καὶ ἐκ τῶν χειρῶν
 ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν πρόσδεξαι τὰ
 Δῶρα ταῦτα, ἐν τῇ χρηστότητί σου,
 Κύριε, ἵνα, καταξιωθέντες λειτουργεῖν
 ἀμέμπτως τῷ ἀγίῳ σου θυσιαστηρίῳ,
 εὕρωμεν τὸν μισθὸν τῶν πιστῶν καὶ
 φρονίμων οἰκονόμων, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ
 φοβερᾷ τῆς ἀνταποδόσεώς σου τῆς
 δικαίας.

Διά τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ μονογενοῦς σου
 Γεννητοῦ, μεθ' οὗ εύλογητὸς εἴ, σὺν τῷ
 Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου

**Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αιῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

**+Εἱρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Ἄγαπήσωμεν ἄλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ
όμολογήσωμεν.**

**Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἀγιον Πνεῦμα, Τριάδα
όμοούσιον καὶ ἀχώριστον.**

ή

**Ἄγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχύς μου, Κύριος
στερέωμά μου, καὶ καταφυγή μου, καὶ
ρύστης μου.**

**Τὰς Θύρας, τὰς Θύρας. Ἐν σοφίᾳ
πρόσχωμεν.**

- Πιστεύω εἰς ἔνα Θεόν, Πατέρα,
Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ
γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.
- Καὶ εἰς ἔνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν,
τὸν Υἱόν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ
τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν
αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν
ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ
ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ
τὰ πάντα ἐγένετο.

- Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἅγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.
- Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.
- Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς Οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.
- Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.
- Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἀγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.
- Εἰς Μίαν, Ἄγιαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
- Ὁμολογῶ ἐν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν.
- Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
- Καὶ ζωήν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
- Ἄμήν.

**Στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου,
πρόσχωμεν, τὴν ἀγίαν ἀναφοράν, ἐν
εἰρήνῃ προσφέρειν.**

**”Ελεον εἰρήνης, Θυσίαν αἰνέσεως.
Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ ἡ
κοινωνία τοῦ Ἅγίου Πνεύματος εἴη μετὰ
πάντων ὑμῶν.**

**Καὶ μετά τοῦ πνεύματός σου.
”Ανω σχῶμεν τὰς καρδίας.**

**”Έχομεν πρὸς τὸν Κύριον.
Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.**

”Αξιον καὶ δίκαιον ἔστι.

**Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ἄδοντα, βιῶντα,
κεκραγότα, καὶ λέγοντα,**

**”Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ,
Πλήρης, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης
σου. Ωσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου. Ωσαννὰ ὁ ἐν τοῖς ὑψίστοις.**

**”Εδωκε τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ
Ἀποστόλοις, εἰπών· Λάβετε, φάγετε.
τοῦτό μού ἔστι τὸ Σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν
κλώμενον εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν.**

Ἄμήν.

**"Εδωκε τοῖς ἀγίοις αύτοῦ Μαθηταῖς καὶ
Ἄποστόλοις, εἰπών· Πίετε ἐξ αύτοῦ
πάντες. Τοῦτο ἔστι τὸ Αἷμα μου, το τῆς
Καινῆς Διαθήκης, τὸ ὑπέρ ἡμῶν καὶ
πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν
ἀμαρτιῶν.**

Ἄμήν.

Τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν·
ὅσάκις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν Ἀρτὸν τοῦτον,
καὶ τὸ Ποτήριον τοῦτο πίνητε, τὸν ἐμὸν
θάνατον καταγγέλλετε, τὴν ἐμὴν
Ἀνάστασιν ὁμολογεῖτε. Μεμνημένοι οὖν,
Δέσποτα, καὶ ἡμεῖς τῶν σωτηρίων αύτοῦ
Παθημάτων, τοῦ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, τῆς
τριημέρου Ταφῆς, τῆς ἐκ νεκρῶν
Ἀναστάσεως, τῆς εἰς οὐρανοὺς Ἀνόδου,
τῆς ἐκ δεξιῶν σοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς
Καθέδρας, καὶ τῆς ἐνδόξου καὶ φοβερᾶς
δευτέρας αύτοῦ Παρουσίας.

**Τὰ Σὰ ἐκ τῶν Σῶν, σοὶ προσφέρομεν
κατὰ πάντα, καὶ διὰ πάντα.**

**Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὔλογοῦμεν, σοὶ
εύχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά
σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.**

**Εἰς τό, Ἐξαιρέτως Ὡδὴ θ', τῆς Ἔορτῆς
Ὕχος δ' Ὁ Εἱρμὸς.**

**«Ο τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη, Θεὸς
ἐκ λαγόνων σου προῆλθε, σαρκοφόρος,
ὅς ὥφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις
συνανεστράφη, σὲ Θεοτόκε· διὸ πάντες
μεγαλύνομεν».**

Καὶ ᾧν ἔκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει, καὶ
πάντων καὶ πασῶν.

Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Μέγα τὸ ὄνομα τῆς Ἅγιας Τριάδος,
πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Μνήσθητι, Κύριε, πάσης Ἐπισκοπῆς
Ὀρθοδόξων, τῶν ὄρθοτομούντων τὸν
λόγον τῆς σῆς ἀληθείας. Μνήσθητι,
Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν
σου, καὶ τῆς ἐμῆς ἀναξιότητος,
συγχώρησόν μοι πᾶν πλημμέλημα
ἔκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, καὶ μὴ διὰ τὰς
ἐμὰς ἀμαρτίας κωλύσῃς τὴν χάριν τοῦ
Ἀγίου σου Πνεύματος ἀπὸ τῶν
προκειμένων Δώρων. Μνήσθητι, Κύριε,
τοῦ Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
Διακονίας, καὶ παντὸς ἱερατικοῦ
Τάγματος, καὶ μηδένα ἡμῶν καταισχύνῃς
τῶν κυκλούντων τὸ ἄγιόν σου
Θυσιαστήριον. Ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ

χρηστότητί σου, Κύριε, ἐπιφάνηθι ἡμῖν ἐν τοῖς πλουσίοις σου οἰκτιρμοῖς, εύκράτους καὶ ἐπωφελεῖς τοὺς ἀέρας ἡμῖν χάρισαι,
 ὅμβρους εἰρηνικοὺς τῇ γῇ πρὸς
 καρποφορίαν δώρησαι. Εὐλόγησον τὸν
 στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός
 σου, παῦσον τὰ σχίσματα τῶν Ἐκκλησιῶν,
 σβέσον τὰ φρυάγματα τῶν ἔθνῶν, τὰς
 τῶν αἱρέσεων ἐπαναστάσεις ταχέως
 κατάλυσον, τῇ δυνάμει τοῦ Ἅγιου σου
 Πνεύματος. Πάντας ἡμᾶς πρόσδεξαι εἰς
 τὴν βασιλείαν σου, υἱούς φωτὸς καὶ
 υἱοὺς ἡμέρας ἀναδείξας, τὴν σὴν
 εἰρήνην, καὶ τὴν σὴν ἀγάπην χάρισαι
 ἡμῖν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν· πάντα γὰρ
 ἀπέδωκας ἡμῖν.

**Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ
 καρδίᾳ, δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ
 πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου,
 τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου
 Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ
 Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ
 πάντων ὑμῶν.
Καὶ μετά τοῦ πνεύματός σου.

Πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἔτι
 καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπέρ τῶν προσκομισθέντων καὶ
ἀγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

“Οπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ
προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ
ύπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ
θυσιαστήριον εἰς ὄσμὴν εύωδίας
πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψη ἡμῖν τὴν
θείαν Χάριν καὶ τὴν δωρεάν τοῦ Ἅγιου
Πνεύματος δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἴτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

‘Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν, φύλακα
τῶν ψυχῶν καὶ τῶν **Παράσχου Κύριε**
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ
τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ
Κυρίου αἴτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν
εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν
κοινωνίαν τοῦ Ἅγιου Πνεύματος
αἰτησάμενοι, ἔαυτοὺς καὶ ἄλλήλους καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Ό Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν, σὺ
ἡμᾶς δίδαξον εύχαριστεῖν σοι ἀξίως ὑπὲρ
τῶν εὔεργεσιῶν σου, ὃν ἐποίησας, καὶ
ποιεῖς μεθ' ἡμῶν. Σύ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ
προσδεξόμενος τὰ Δῶρα ταῦτα,
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ
σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ δίδαξον
ἐπιτελεῖν ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ σου, ἵνα ἐν
καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως
ἡμῶν, ὑποδεχόμενοι τὴν μερίδα τῶν
ἀγιασμάτων σου, ἐνωθῶμεν τῷ ἀγίῳ

Σώματι καὶ Αἷματι τοῦ Χριστοῦ σου. Καὶ
ύποδεξάμενοι αὐτὰ ἀξίως, σχῶμεν τὸν
Χριστόν, κατοικοῦντα ἐν ταῖς καρδίαις
ἡμῶν, καὶ γενώμεθα ναὸς τοῦ Ἅγίου σου
Πνεύματος. Ναί, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ
μηδένα ἡμῶν ἔνοχον ποιήσης τῶν
φρικτῶν σου τούτων καὶ ἐπουρανίων
Μυστηρίων, μηδὲ ἀσθενῆ ψυχῇ καὶ
σώματι, ἐκ τοῦ ἀναξίως αὐτῶν
μεταλαμβάνειν, ἀλλὰ δὸς ἡμῖν μέχρι τῆς
ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, ἀξίως
ύποδέχεσθαι τὴν μερίδα τῶν
ἀγιασμάτων σου, εἰς ἐφόδιον ζωῆς
αἰωνίου, εἰς ἀπολογίαν εὔπρόσδεκτον,
τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ
Χριστοῦ σου, ὅπως ἂν καὶ ἡμεῖς μετὰ
πάντων τῶν Ἅγιων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι
εὐαρεστησάντων, γενώμεθα μέτοχοι τῶν
αἰωνίων σου ἀγαθῶν, ὃν ἡτοίμασας τοῖς
ἀγαπῶσί σε, Κύριε.

**Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ
παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν
ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν
Πατέρα, καὶ λέγειν·**

**Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
Βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ώς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.**

Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν
σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα
ἡμῶν, ως καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ἀφειλέταις ἡμῶν.

Καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.

“Οτι σοῦ ἔστιν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

+ Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.
Σοί, Κύριε.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν,
καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως, τοὺς
ὑποκεκλικότας σοι τὰς ἑαυτῶν κεφαλὰς
εὐλόγησον, ἀγίασον, φρούρησον,
όχυρωσον, ἐνδυνάμωσον, ἀπὸ παντὸς
ἔργου πονηροῦ ἀπόστησον, παντὶ δὲ
ἔργῳ ἀγαθῷ σύναψον, καὶ καταξίωσον
ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων
σου τούτων καὶ ζωοποιῶν Μυστηρίων,
εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν, εἰς Πνεύματος
Ἄγιου κοινωνίαν.

Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ
 τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ
 εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ
 ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν
 καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Άμήν.

Πρόσχες, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς
 ἡμῶν, ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ
 ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, καὶ
 ἐλθὲ εἰς τὸ ἀγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ¹
 συγκαθήμενος καὶ ὡδε ἡμῖν ἀοράτως
 συνών, καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σου
 χειρὶ μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου
 Σώματός σου, καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος, καὶ
 δι' ἡμῶν παντὶ τῷ Λαῷ.

**Ο Θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἀμαρτωλῷ καὶ
 ἐλέησον με. (3)**

**Πρόσχωμεν
 Τὰ Ἅγια τοῖς Ἅγιοις.**

**Εἶς ἅγιος, εἶς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς
 δόξαν Θεοῦ Πατρός. Άμήν.**

Κοινωνικὸν

**Ἐν τῷ φωτὶ τῆς δόξης τοῦ προσώπου
 σου, Κύριε, πορευσόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα.
 Άλληλούϊα.**

**Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης
 προσέλθετε.**

**Μεταλαμβάνει ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ —
σῶμα καὶ αἷμα Χριστοῦ εἰς ἄφεσιν
ἀμαρτιῶν καὶ ζωὴν αἰώνιων.**

Ἄμην.

**Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.**

**Αντί του Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν το
Ἀπολυτίκιον τῆς Ἔορτῆς**

**Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὅρει Χριστὲ ὁ
Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν
δόξαν σου, καθὼς ἡδυναντο. Λάμψον καὶ
ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς, τὸ φῶς σου τὸ
ἀῖδιον, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,
φωτοδότα δόξα σοι.**

**Αμήν, αμήν, αμήν, εἰς ἄφεσιν αμαρτιών
καὶ εἰς ζωήν αἰώνιον.**

**Πληρωθήτω τό στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς
σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τήν δόξαν
Σου, ὅτι ἡξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν
ἄγιων μυστηρίων Σου. στήριξον ἡμᾶς ἐν
τῷ σῷ ἀγιασμῷ ὅλην τήν ἡμέραν μελετᾶν
τήν δικαιοσύνην Σου. Ἄλληλουΐα,
Ἄλληλουΐα, Ἄλληλουΐα.**

Ἄμην.

ῆχος β'

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εύλογημένον ἀπό τοῦ νῦν καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος. (τρίς).

Ἀπόλυσις.

ΙΕΡΕΥΣ: Ό ἐν τῷ ὅρει τῷ Θαβώρ μεταμορφωθείς ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν ἀγίων αὐτοῦ μαθητῶν καὶ Ἀποστόλων, ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τοῦ ἀγίου (**τοῦ ναοῦ**)· τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης· τοῦ ἀγίου (**τῆς ἡμέρας**), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἀγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

**Δι' εὔχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.**

Αμήν.